

03457974

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 27. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

ODRŽANE 27. 09. 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 16,45 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik SRJ -
predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević i Momir
Bulatović - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić,
predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbra-
ne; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske
Jugoslavije; general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog ka-
bineta Predsednika SRJ.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni steno-
graf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog sa-
veta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Otvaram 27. sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

Prvo imamo usvajanje zapisnika sa 24. i 25. sednice
Saveta.

Ja sam napravio jednu intervenciju na zapisnik sa
24. sednice u tački 4. koja se odnosi na 30. 40. kadrovski
centar. Nije da se slažete sa tom formulacijom? (Odobranje).

Predlažem da to usvojimo kako smo i ranije radili -
i zapisnik sa 24. i zapisnik sa 25. sednice.

Da li se slažete? (Odobranje).

Za današnju sednicu predložen je sledeći

Dnevni red:

1. KADROVSKA PITANJA
2. TEKUĆA PITANJA.

Pod Tekućim pitanjima razmotrili bismo:

- Osnove za izradu planova i programa obučavanja građana za odbranu zemlje, što je predlog Saveznog ministarstva odbrane;

- Imamo nekoliko još predloga koje ćemo brzo da završimo, i

- Finansiranje Vojske Jugoslavije. Ovde postoji dva-tri predloga ispred Generalštaba i Saveznog ministarstva odbrane.

Da li ima još predloga? (Nema).

Da li se slažete s ovim predlogom? (Odobranje).

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. KADROVSKA PITANJA

Materijal ste dobili.

Dajem reč generalu Momčilu Perišiću.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Treba da imamo 91 generala - ima 41. koji je u funkciji; imamo 7 koji su van statusa. Znači, van funkcije su Faso Enes, koji je u statusu lečenja; Radošević Miljko, koji je u međuvremenu ozdravio i njega ćemo predložiti da se vrati na dužnost na kojoj je bio; Farkaš Geza, koji je u Prvoj armiji, inače, izuzetno dobar; Krasnići Ismet, koji je van odredjenog mesta, iz više razloga - jedan od osnovnih je, ne zato što je Albanac, nego nema intelektualna saznanja za mesto gde se nalazi; Terzić Milorad, koji je vraćen u Ministarstvo, a tamo nema mesta; Rakic uš , koji je bio ministar odbrane u Republici Srpskoj Krajini - imamo predlog za njega; i Ivanović Boro, o kojem ću kasnije nešto reći.

Na osnovu svega ovoga i Zakona o službi u Vojski Jugoslavije, ispunio je uslove za odlazak u penziju Isaković Dojčilo - i to i jedan i drugi uslov, i po sili Zakona treba da ide u penziju. Inače, nije se najbolje snašao na dužnosti komandanta Ratne mornarice i predlažem da ide u penziju.

3.

ZORAN LILIĆ:

Tu smo se složili.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Po potrebi službe, trebalo bi da ide Djokić Božidar, general-major, koji ako ne ode u toku ove godine, ne može ni dalje, a za njega imamo proverene podatke da nastupa sa radikalsko-četničkih pozicija i kao takvog mislim da ne bi bilo dobro ostaviti ga na funkciji, nego ga treba penzionisati.

Drugi je Ivanović Boro, koji je bio komandant Novosadskog korpusa, doduše, još je to i sada, koji je, zbog činjenja ili nečinjenja određenih radnji vezanih za obaveze radnog mesta, dozvolio da u Korpusu ima niz zloupotreba. Jedna od osnovnih zloupotreba je što je, suprotno naredjenju Vrhovnog saveta odbrane, izdavao sredstva Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini. Doduše, to je tako tamo protokolisao, iako je nešto otišlo i van toga, čime se direktno ogrešio o naredbu načelnika Generalštaba i komandanta Prve armije, a ima i nekih drugih stvari.

Inicijativa za ispitivanje ukupnog stanja potekla je, upravo, od njegovih starešina. Imajući u vidu da je to čovek koji se u ratu pokazao izuzetno dobro, pozvao sam ga na razgovor i predočio mu argumente i rekao: "Boro, najbolje je, da ne bi išao na Vojno-disciplinski sud, a za to ima elemenata - imam već pripremljeno rešenje, ali nisam bez vas hteo to da odlučim - može ići na krivičnu odgovornost. Da ne bi išao da se povlači po sudovima, da zaštitimo njegov integritet, kao i integritet ljudi koji, kada poteramo njega, mogu doći pod udar - najbolje je da ideš u penziju". Obavio sam s njim razgovor i Boro je na to pristao.

Međutim, imam osećaj da se posle predomislio. Lično, smatram da je za Vojsku Jugoslavije za Bora štetno da ostane u Vojsci Jugoslavije, a posebno na dužnosti komandanta korpusa, jer su ljudi sa oduševljenjem pozdravili njegov odlazak sa te dužnosti. Bilo bi kontraproduktivno da ga vratimo na tu dužnost, kao i da ostane u Vojsci Jugoslavije. Mi smo javno proklamovali da se borimo protiv kriminala. Po dolasku na ovu dužnost, sebi sam prvi zadatak postavio jedinstvo Vojske, a drugo je borba protiv kriminala u Vojsci. Na tome smo puno uspeha postigli. Mislim da

je Boro u tom kontinuitetu.

Lično, mislim da zbog onoga što je uradio u ratu, možemo da ne pokrenemo krivičnu prijavu, a ako bi išao na Vojno-disciplinski sud on bi sigurno izgubio čin i onda bi otišao u penziju bez čina. Mislim da je, s obzirom na ratne zasluge, humano da ode u penziju sa činom. Inače, ako ga ostavimo, krajem ove godine odredba Zakona koja je prelazna i koja važi do 31. decembra, posle toga ne možemo ništa uraditi narednih pet godina jer ga Zakon štiti u smislu penzionisanja.

Sledeće što predlažemo, ali ne zato što treba da idu, nego da razmotrimo da li je politički oportuno, iako su zreli za penziju, to su: Krasnići Ismet, Albanac, general, koji je van određenog radnog mesta, jer nema kvaliteta za to i Stojanovski Slave, Makedonac, pod ukazom je. Oni ne bi štetili Vojsci, čak mislim da je politički ispravno da ih ostavimo. Ako njih dva ostavimo, u najvišem vojnom vrhu imamo sve nacionalnosti zastupljene, tako da nam niko ne može reći da pravimo nacionalnu državu.

Po potrebi službe, na predlog Komande i Martića iz Republike Srpske Krajine, Djukić Božislavu da prestane služba, a na predlog Ratka Mladića - to su oni od prije koje nismo rešili - to su Spremo Vlado, Gavrić Stanislav i Lisica Slavko. Oni su te ljude i penzionisali, ali pošto smo u kontinuitetu to radili i ovde to rešili, pošto su sva njihova personalna dokumenta kod nas, molim da to rešimo.

To je što se tiče penzionisanja.

ZORAN TILIĆ:

Hoćemo li prvo ovo da razmotrimo, pa da idemo dalje, ili da general iznese sve predloge?

MOMČILO PARIŠIĆ:

Kako je vama lakše da pratite?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Meni je svejedno.

MOMIR BULATOVIĆ:

Možemo prvo ovo da prodiskutujemo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da prvo ovo prodiskutujemo, pošto se kasnije vezano za ovo pojavljuju neke druge stvari, vezane za postavljenja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da naglasim za penziju ispunjavaju zakonske uslove i jedan i drugi: Jevrem Cokić i Isaković. Obzirom da je Cokić komandant Armije, obzirom da nemamo dobro rešenje, je bih ja morao ostati ili bez svog zamenika ili bez komandanta Armije - mislim da je dobro da ostane na toj funkciji, ili da dodje za mog zamenika, a Kovačevića, pošto je mlađji, da pošaljem za komandanta Prve armije. Ne bih želeo da ispadne da je preskačem nekoga, zbog ne znam čega; vi ste u petom mesecu upravo i rekli: "Doveli smo ga i da ostane do kraja godine", ali da ne ispadne da ja sada nekoga hoću da penzionišem, a nekoga da ostavim.

Sledeće je raspored na upražnjena generalska mesta.

Upražnjeno generalsko mesto od mog dolaska i penzionisanja Simonovića, jeste zamenika načelnika Generalštaba, koju dužnost sada obavlja Kovačević Blagoje, pored svoje redovne dužnosti. Sada su se stekli uslovi i on bi mogao biti moj zamenik, ili da ide za komandanta Prve armije, a general Cokić da bude moj zamenik.

Dalje, na njegovo mesto da dodje Čopić Nedeljko, koji je, inače, sada u Centru visokih vojnih škola.

Za komandanta Ratne mornarice odlučili smo da ide Zec Milan; prema tome, Rakić Dušan ovde otpada.

Mi smo planirali, mislim da je to dobro, da u prelaznom periodu zamenik ministra odbrane bude general. Tamo je još uvek važna vojna struktura. Generali su do sada to vodili, poznaju dobro namensku proizvodnju i sve ostalo. Mislim da bi bilo u prelaznom periodu veoma značajno da se uvede funkcija zamenika ministra, gde bi bio general. Za to mesto predlažemo Milovanovića, koji je do sada bio moj pomoćnik za pozadinu. Ako se složite da treba tamo generalsko mesto, njega bih predložio, a ako ne - ostao bi tu gde jeste.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko znam, to je dobar general?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je izuzetan general. Mislim da bi gospodin ministar imao veliku pomoć u njemu. Jer, on ide na sednice Vlade, kada ode nema formacijskog zamenika, nema ko da to vodi, da potpisuje. Vi znate da Vojska mora da živi svakodnevno, mora biti efikasna, tako da mnoge stvari moraju da čekaju na ministrov dolazak.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije nam ministar toliko valjda zauzet?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Politička je ličnost. Kada ode na sednicu Vlade to dugo traje.

RADOJE KONTIĆ:

Ne, sednice Vlade traju sat vremena. Imamo novi metod rada i novi način rada; nema diskusije. Zadnji put je 30 tačaka završeno za sat i pet minuta.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znači, ako bi on išao, na njegovo mesto došao bi Pantelić Vidoje, koji je sada pomoćnik za pozadinu u Prvoj armiji.

Ako bi Kovačević Blagoje došao tamo, onda Ojdanića ne bi pomerali, ali ako ostane Cokić, onda bismo Ojdanića pomerali na drugu dužnost.

Načelnik Generalštabne škole u Centru visokih vojnih škola, Potpara Milić, Crnogorac; načelnik Vojne akademije Čečović, takodje.

Dalje, za komandanta 698. pozadinske baze, Vučković Ljubiša.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je ta Pozadinska baza?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je baza koja snabdeva kompletno Prvu armiju sa borbenim potrebama, počev od hrane, preko municije itd. i u miru i u ratu. To je baza koja ima svoje isturene organe. Ima mirnodopska mesta lokacije, a u slučaju rata, ona se pomera prema povišanju fronta i snabdeva sve organe u zoni odgovornosti. To je Vuković Ljubiša, pukovnik; nalazi se u toj pozadinskoj bazi i ima dužnost zamenika komandanta Pozadinske baze.

Brkić Milosav, dosadašnji komandant te Pozadinske baze, išao bi na mesto Pantelića, ako budemo pomerali Milovanovića. Svi su ovi ljudi pod ukazom i treba da odluči Vrhovni savet odbrane.

Za komandanta Prve armije rekli smo: prva varijanta je da ostane Cokić, ako se slažete? Ako se ne slažete, onda bi došao za zamenika. Tu bi u obzir mogao da dodje i Mile Mrkšić. Pošto je to značajna dužnost, ja sam dao tri kandidata, ali bi redosled bio: Cokić, Kovačević i Mile Mrkšić.

Ako bi došao Kovačević Blagoje, onda bi Ojdanić trebalo da ostane iz razloga kontinuiteta, a ako bi ostao Cokić, onda bi došao Marjanović, a Ojdanića bi odredili na drugu dužnost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je sada Ojdanić?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je načelnik Štaba Prve armije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što njega ne planiraš da njega staviš umesto Cokića, kada je već načelnik Štaba Prve armije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Cokić ostaje tu - ako ostaje. Ojdanića bi pomerili na drugu dužnost, jer je Ojdanić prekomotan čovek u smislu ponašanja. Suviše je spreman na druženja sa razno-raznim privrednicima i nije puno u funkciji borbene gotovosti, onoliko koliko bi trebalo. On je bio komandant Užičkog korpusa. Njega je general Panić hteo, doduše, zbog trivijalne sitnice smeniti. Ojdanić je svakako jedna sposobna ličnost. On je magistar i ima akademski stepen

zvanja. On bi bio veoma pogodan za budućeg komandanta Školskog centra. Za komandne dužnosti čovek mora biti daleko više predan i da istrajava na borbenoj gotovosti. Mislim da on nije najpogodniji da bude posle Cokića komandant Armije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To malo ruši našu kadrovsku politiku. Mi obično gledamo da načelnik štaba bude ličnost koja može sutra da bude komandant armije - to je logično pomeranje u službi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, može on da ostane načelnik štaba, a kada Cokić podje u penziju, može i to biti. Mi nemamo mnogo generala, to su sve "trupaši". Malo imamo tog profila. Mislim da bi više Ojdanić bio koristan za društvo kada bi otišao malo u školstvo, a u narednom periodu primio dužnost komandanta Školskog centra. Više za to ima smisla i sklonosti nego za komandne dužnosti. Inače, on može da ostane i načelnik štaba, pa kada Cokić podje u penziju da primi tu dužnost. Blagoje Kovačević bi u tom slučaju ostao moj zamenik.

Ako bi pomerili Milovanovića, Brkić bi došao umesto Pantelića za pomoćnika.

Načelnik Odeljenja za operativne poslove i obuku u Prvoj armijidoveli bismo Dišović Rumenka, a Ćurčin bi, pošto je već bio na toj dužnosti, išao za načelnika štaba u Novosadski korpus. Komandant Novosadskog korpusa bio bi Terzić, koji je do sada bio načelnik štaba u tom korpusu.

ZORAN LILIĆ:

Koliko je Terzić načelnik štaba?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nepunu godinu dana. Inače, izuzetno odmerena ličnost, učesnik je rata, završio je sve škole, izuzetno inteligentan. Ljudi su ga veoma dobro prihvatili. Sada on obavlja dužnost i komandanta i načelnika štaba, ali moramo postaviti komandanta. On bi bio najzreliji da bude postavljen na tu dužnost.

Ako bi on bio pomeren, na njegovo mesto došao bi Ćurčin. Ako bi ostao Ojdanić na dužnosti načelnika Štaba, onda bi Marjanović ostao komandant Užičkog korpusa, a ako bi Ojdanića pomerili u školstvo, onda bi Marjanović došao na njegovo mesto, a Dišović Rumenka bi stavili za komandanta Užičkog korpusa, a momentalno je načelnik Štaba tog Korpusa.

Radošević Miljko, koji je bio u statusu lečenja, sumnjalo se da ima rak, ali je izlečen, vraća se za načelnika Štaba - ono što smo bili predvideli da ide Bojović, pa ste rekli da ostane komandant Prištinskog korpusa.

Za operativca u Niški korpus, umesto Djokić Božidara, ako se odlučite da ga penzionišete, došao bi Bojović Slobodan - rodjeni brat Bojovića, komandanta Korpusa.

Rakić Dušan bi primio dužnost mog pomoćnika za Ratnu mornaricu. On je časno i pošteno predao dužnost načelnika Štaba Ratne mornarice. Po našem pozivu, otišao je u RSK, tamo je radio dobro, ali je došao u sukob, pa se odao alkoholu. Ima nesredjenu porodicu, bio je u Meljinama na lečenju - imao je povećan šećer. Kažu da je ostavio alkohol. To je ličnost visoko upotrebljiva, normalno, pod kontrolom. On bi bio meni direktno potčinjen, a ja nemam sklonosti prema alkoholu, mislim da bismo mu tako pomogli. Bilo bi šteta da ga pošaljemo sada u penziju, jer bi onda bio višestruko kažnjen: porodicu je izgubio u ratu, ostala je na hrvatskoj strani, išao je u RSK, nema stana, učestvovao je u ratu, spasio je svu tehniku iz Pule, najudaljenije tačke na našoj obali. Mislim da bi bilo dobro da ga postavimo za mog pomoćnika za Ratnu mornaricu.

Rekao sam za Savezno ministarstvo, Milovanović
Ratomir

ZORAN L. :

Kada je Rakić u pitanju, sve ovo što je sada general rekao, obrnuto je govoreno kao da je trebalo da bude postavljen za komandanta Ratne mornarice. Sama činjenica da je bio u Vojski RSK, da je učestvovao na pregovorima u Zagrebu, mnogo ne pomažemo u tom slučaju. Mislim da treba tražiti odgovarajuće rešenje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo što kaže predsednik Lilić o Rakiću, to je na mestu. To ima svoje implikacije o kojima treba da se vodi računa. Međutim, ima veliku težinu ovo što je general Perišić rekao u pogledu ličnih karakteristika čoveka. Čovek treba da ima mnogo moralne hrabrosti i poštenja da, onako kako je admiral Rakić uradio, ode u RSK da obavlja tu funkciju.

Drugo, on je - kako reče Perišić - vrlo uspešno obavljao poslove, izvukao je Pulski garnizon, ponašao se čestito i kao patriota u svemu i kao čovek mnogo stradao.

Mislim da naša odluka treba bude da njega ne povredimo, da mu tu maksimalno izadjemo u susret. Ne znam, da li bi mogao biti rasporedjen u Ministarstvo odbrane, na neki posao koji njemu na odgovarajući način rešava taj status, da ga kao čoveka ne dovedemo u lošu situaciju, jer nije zaslužio da bude u lošoj situaciji. Da malo oko toga razmislimo.

Momo, da li imaš još neku ideju oko njega?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja za njega vidim jedino mesto pomoćnik za Mornaricu, jer to nije neka čelna funkcija, gde se on eksponira mnogo javno, a ja ću voditi računa o tome da se ne pojavljuje na TV itd. Ako bi išao u Ministarstvo, tamo nema adekvatnu dužnost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tebi pomoćnik za mornaricu i ne treba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pa, treba mi. Ja ne mogu zvati komandanta Ratne mornarice Gore, da on da stručno mišljenje i predlog kako upotrebiti mornaricu, nego imam Rakića kod mene. On učestvuje u donošenju odluke i kasnije u stručnom vodjenju Mornarice. Ovako bi ovaj morao da dodje 500 km, i kasnio bih u odlukama. Potpuno uvažavam ovo što je rekao predsednik, i Vi što kažete - nezgodno je što je bio tamo, eksponirao se, ali bilo bi jako nezgodno da ga stavimo na neku sporednu dužnost. Ne vidim šta bi u Ministarstvu mogao dobro da radi. Mi najbolje ljude šaljemo u Ministarstvo.

Kada Ministarstvo radi kako valja, meni je 50% sadašnjeg angažovanja umanjeno. Ja mogu da mu nadjem i neko drugo mesto.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da idemo redom.

Oko Isakovića, ti si Momire najverziraniji u mornaričke stvari.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To smo rešili, i potpisan je ukaz, ali nije još objavljen.

Sledeći je Djokić Božidar, on je operativac u Trećoj armiji. Bio je komandant Niškog korpusa. Prošli put ste odlučili, da ne bude na čelnoj dužnosti, da ne bi mogao jedinicu da zloupotrebi, da vidimo da li će se popraviti. Međutim, našli smo da je njegov otac streljan od strane partizana. Kako se on provukao do sada, to je za neverovanje? On sada već ispoljava neke četničke ambicije: "dolazi moje vreme" itd. Mislim da je štetno da takvog čoveka držimo u Vojsci. Ima uslove za penziju.

ZORAN LILIĆ:

Znači, Isaković i Djokić su u redu.

Ivanović Bora, general-major, komandant Novosadskog korpusa, sada u Generalštabu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je ono što mi nikako ne "ide u glavu" kod Bore Ivanovića.

Prvo, komandante korpusa imenuje ovaj sastav.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I smenjuje ovaj sastav. Prema tome, on nije smeo biti smenjen, bez odluke ovog sastava.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

i ćeš da kažeš da nije smenjen, nego ste ga stavili da pije kafu negde u Generalštabu. Ali, mislim da ta praksa ne sme da se ponovi.

Vrhovna komanda ne služi da potpisuje odluke Generalštaba, nego da donosi odluke. Ti, Momo, kao komandant Treće armije nisi služio da potpisuješ odluke svog načelnika Štaba nego da odlučuješ.

Prema tome, nemoj nas stavljati u poziciju da potpisujemo tvoje odluke, onako kako ih doneseš, bez ovlašćenja da ih donosiš! To nije, uopšte, bitno da li se odnosi na Ivanovića, nego se odnosi na sve.

Drugo, ovde se tvrdi da je komandant Novosadskog korpusa, general Bora Ivanović veoma zaslužan čovek u ratu - kriminalac!? Odmah da kažem, ako se ustanovi da je general Ivanović kriminalac, svakako ga treba smeniti. Međutim, mi nismo dobili kao nadležni organ koji odlučuje o komandantu korpusa ni jednu jedinu činjenicu koja nam potvrđuje da je reč o kriminalcu.

Ja vidim da kod Lilića ima tu informaciju. Mislim da je trebalo da to svi imamo.

Ovde se na kraju strane 2. kaže: "Okrivljeni je opisanim radnjama učinio disciplinske presteupe zloupotrebe službenog položaja i prekoračenja službenih ovlašćenja... Komandant Prve armije predložio je da se okrivljeni Ivanović stavi pod Vojni disciplinski sud... Pošto smo proučili spise disciplinskog izvidjanja, zaključili smo da se radi o postupcima koji ne predstavljaju disciplinski prestup, ili za koje nema dokaza da su učinjeni... li se pak radi o zastarelosti za vođenje disciplinskog postupka... anim u informaciji, broj 50, strana 2, 3, 4" itd.

Radi se o komandantu korpusa. Prvo, nije mogao da ga... Komandant Armije, nije mogao da ga suspenduje načelnik Generalštaba. Mogao je da ga suspenduje jedino ovaj organ jer je reč o komandantu korpusa.

Drugo, ovaj organ prvi put dobija predlog da se on kao kriminalac razreši, bez odgovarajuće argumentacije da li je to tačno ili ne!

Greške koje su napravljene odmah treba ispraviti.

Ukoliko prema njemu ima ovih nalaza, onda oni moraju biti dostavljeni Vrhovnoj komandi, da ih uzme na uvid i da o njima odluči.

Nijedan sat neću da sedim ovde i da služim za potpisivanje odluka Generalštaba, koje Generalštab donese po svojoj volji i po svojim međusobnim konsultacijama! Ako je nadležnost Vrhovne komande da imenuje načelnika korpusa, onda je to njena nadležnost i ničija drugog. Ako je kriminalac, odmah se za to da se suspenduje i ide na sud. Međutim, mi na žalost, ili na sreću, nismo dobili nijedan jedini argument da je reč o kriminalcu. Ovo je politički govor: "u cilju zaštite njegove ličnosti i dostojanstva". Ako je neko kriminalac, nema zaštite ličnosti i dostojanstva! Zna se u pravnoj državi da se ličnost i dostojanstvo odnosi na ljude koji nisu kriminalci. Ali, ovde nema nijednog argumenta da je reč o kriminalcu!

Prema tome, mi se stavljamo u jednu apsolutno nedopustivu poziciju, da ljude postavljamo i ljude smenjujemo bez argumenata, i na žalost da to postavljanje i smenjivanje ne bude nikakva odluka, nego jedna formalna saglasnost na odluke koje su donete na nenadležnom mestu.

To da se nikad više ne desi u Vojsci Jugoslavije - da se donese odluka u nadležnosti Vrhovne komande, bez pitanja Vrhovne komande! Tu, uopšte, nemam šta da dodam niti da oduzmem. Molim, izvolite nam dostaviti podatke da je komandant Novosadskog korpusa kriminalac!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Posle prijave komandanta Armije, mi smo poslali komisiju sastava od tri generala i jednog pukovnika, da izvrši izvidjajni postupak. Na strani 3, stav 2. piše: "Po završetku disciplinskog izvidjaja, protiv generala Ivanovića dostavljeni su novi dokazi o njegovoj kriminalnoj delatnosti, a to nije..."

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko sme da donosi rešenje o komandantu korpusa, bez Vrhovne komande?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Prvo je išla izvidjajna komisija Prve armije. On nije

hteo da da na uvid dokumenta koja su tražena. Ja sam posle toga pozvao Boru da ide na odmor, jer je njegov interes da izvidjajna komisija završi posao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mene ne interesuje ničiji interes!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dokazi za to šta je Boro uradio - tu su, to su materijalni dokazi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ja sam, inače, smatrao da treba da raščistimo da li ima montiranih stvari po toj Vojsci! Nama roditelji dovo-
de vojnike iz Vojske zbog maltretiranja, šikaniranja i nepravde!
Pre nekoliko meseci ste smenili direktora u Karadjordjevu što
nije popisao ribu u ribnjaku i što je prodavao divljač po cenov-
niku koji je potpisao tvoj načelnik Kabineta, jer je nekome trebalo
njegovo mesto. Te montirane stvari nemaju, uopšte, nikakvo moje
razumevanje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nema montiranih stvari. Ako meni ne verujete, u
redu!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Izvini, Momo, prvo, mi ne služimo da na bazi povere-
nja u tebe donosimo odluke! Mi smo Vrhovna komanda! Mi donosimo
o uke na bazi svog uverenja, a ne na bazi tvog uverenja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U redu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kao što i ti donosiš odluke na bazi svog uverenja,
a ne na bazi uverenja tvog zamenika, ili tvog komandanta armije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Komisija je ustanovila, to će ići i na sud i sud će

dokazati, da je Bora četiri miliona metaka dao protivno vašem naredjenju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada je to dao?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dao je prošle i ove godine, a posebno ove godine kada ste vi naredili u martu mesecu da se ne sme ništa davati. On je time narušio borbenu gotovost svog Korpusa. On nema 50% goriva u svojim materijalnim rezervama, ne može sa Korpusom da izvrši zadatak, zato što je dozvolio da njegovi potčinjeni ili on direktno daju to gorivo Republici Srpskoj Krajini. Ja vam garantujem da nije dao Republici Srpskoj Krajini, ali će sud utvrditi kome je to gorivo dao.

Ja sam dostavio predsedniku Liliću kompletan materijal.

ZORAN LILIĆ:

Ja imam najnezahvalniju dužnost u Vrhovnom savetu odbrane. Bez obzira da li se radi o Bori Ivanoviću, "Peri Periću", "Miki", "Lzazi", o svakom od njih treba da vodimo računa i da ne donosimo odluke, pogotovo one koje nisu u našoj nadležnosti.

Ja sam razgovarao sa Borom. Ovde stvarno ima svega i svačega. On je u jednoj rečenici rekao: "Ne VDS, jer kako kaže VDS se sastavlja od tri generala, koji donosi odluku da li je neko kriv ili nije. Tražim da se krivično gonim. Ako dokažu bilo šta iz ovih navoda, spreman sam da se obesim ispred Generalštaba". Sve ovo što ovde piše on je u razgovoru demantovao - od druženja ili saradnje sa Željkom Ražnjatovićem, koga nikad nije video. Dva tenka koja su mu stavljena na dušu da je poklonio Željku, kaže da je poklonio Andrija Biorčanin, a da ih je on vratio; da je zadnjih 6 meseci bio u školi u Beogradu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada je bio u školi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ove godine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako je onda vršio dužnost?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije predavao dužnost.

ZORAN LILIĆ:

On kaže da postoji pismena naredba u Novosadskom korpusu da ne sme da se izda ništa od MTS-a ako nije u skladu sa naredbom načelnika Generalštaba; da se usmene naredbe ne praktikuju kada su takve stvari u pitanju. To je sve Bora rekao. Kaže da je žalosan što su ovi ljudi nazvani kriminalcima, jer tu su četvorica poznati rodoljubi, da su zajedno ratovali itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Koji su generali to vodili?

ZORAN LILIĆ:

Najteže stvari koje su mu stavljene na dušu, to je da je dobio na poklon tri automobila, a on tvrdi da nije dobio nijedan, da je imao "stojadina" kojeg je prodao. Čoveku treba dati mogućnost da kaže. Ja iznosim šta je rekao, jer ne želim da donosim pogrešnu odluku. Kaže da je prodao "stojadina" i da je za te pare kupio "opel astru" i da nema ništa drugo osim što je imao; zatim, da mu niko nije pravio kuću, nego da mu je ostala od oca, da nikakav vodovod nije pravljen itd. Sve su to stvari koje ovde pišu.

U optužbi koja je stavljena na raspolaganje uglavnom piše: "nema argumenata", "nije dokazano", "nema materijalnih činjenica" itd. Mislim da takve stvari ne treba da radimo. Ako je kriv, treba da se sprovede postupak kakav priliči, ne samo kada je u pitanju samo Bora, nego kada je u pitanju bilo koji general. On kaže da toliko para nema, da mu tašta nije u Beogradu, ne bi ćerka mogla da mu studira. Ja nemam razloga da mu ne verujem.

Kaže da su sve optužbe od strane generala Cokića i da je general Cokić lično išao da mu uruči rešenje o suspenziji, odnosno ukaz koji ja nisam potpisao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako nisi potpisao?

ZORAN LILIĆ:

Nisam hteo da potpišem ukaz o čemu nismo mi odlučili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako je suspendovan - bez ukaza? Gde je taj ukaz?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja primam odgovornost; ja sam kriv što je Boro poslat na odmor da bi ispitna komisija mogla da istraži stvar. Ja za to snosim odgovornost, ali nisam mogao da skupim sednicu Vrhovnog saveta da to rešimo. Jer, kriminal je bio došao do te mere da sam morao, pre toga, komandanta Subotičke brigade da smenim.

ZORAN LILIĆ:

Momo, pošto sam imao prilike sve ovo da pročitam, mene je zaista sramota što sam i ja na neki način doprineo da uopšte razgovaramo o tome. Ovde ti piše da su krivi još neki ljudi, pa se navode njihova imena i njihova dela. Ako sa Borom nešto ima veze, to je ova municija što je dato, a on kaže da postoji naredba u Korpusu. Ovde piše da je primao mito, što nije dokazao, piše da mu je poklonjen auto, a to nije tačno, piše da je radio u saradnji sa MUP-om itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sa MUP-om Srbije šta je radio?

ZORAN LILIĆ:

Ove kriminalne radnje.

Mislim da je vreme da sve ove odnose razjasnimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da predam ovo sudu - sud neka sudi, a on neka ne bude komandant Korpusa. Kada sud bude osudio, onda je kasno da ga ja menjam sa dužnosti. Ja moram da sprečim Boru da u ovoj nestašici društvena sredstva ne otuđjuje u ličnu korist. Ovo nisu sudska dokumenta, ovo su dokumenta trojice laika koji su išli da istraže da li ima ikakvih argumenata i da daju podatke.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde piše: "Neke od kriminalnih radnji vršene su sa znanjem i odobravanjem pojedinih lica iz sastava unutrašnjih poslova i drugih organa. Iz ovih organa deo zloupotreba nije mogao biti dokazan, a neke nisu ni razjašnjavane. Navodimo samo neke od karakterističnih slučajeva:

1. Preko Radovana Stojšića, zamenika ministra MUP Srbije, sa kojim je general-major Ivanović blizak, i nekih čelnih rukovodilaca Sekretarijata MUP u pojedinim opštinama, omogućene su razne zloupotrebe, posebno izdavanje i prevoženje naoružanja i drugih MS i MTS za potrebe VRS i VRSK koje je vršeno bez znanja i odobrenja Komande Prve armije; u najvećem broju slučajeva vršeno je sa znanjem i odobrenjem MUP-a i carinskih organa, gde nisu preduzimane mere obaveštavanja nadležnih vojnih organa".

Najmanje što mogu da tražim je da se ovo raščisti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To ćemo i da raščistimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Drugo, ne može da se smeni komandant korpusa bez naše odluke.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi ga nismo ni smenili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si ga smenio još pre šest meseci!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pre mesec dana sam ga udaljio s dužnosti, dok komisija ne istraži to, jer je on zabranio bilo kome da govori. Što je zabranio da govori, ako je čist? Ovde postoje materijalne liste.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde se kaže: "Preko Sekretarijata MUP-a u Novom Sadu registrovano je tri lovačka karabina". Pa, šta ako ima tri lovačka karabina?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Otkud mu tri lovačka karabina?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je to ukrao?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Od moje i njegove plate nema šanse da kupi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Za ceo život nije mogao da kupi tri karabina!? Dalje se kaže: "jedna lovačka puška i pištolj "Union 6,35", a preko MUP-a Zrenjanin vozilo "opel astra" i "jugo 55", verovatno bez propisane dokumentacije o poreklu - "verovatno"!?

Kaže se dalje: "General-major Ivanović je verovatno na zahtev na zahtev Radovana Stojšića - Badže, njegovoj ljubavnoj vezi Jasni Radovanović" - to mu je žena, ona je kapetan kod tebe - "potpisao lažni dokumenat koji nije zaveden u delovodniku, a u kome je Jasna prikazana kao potpukovnik Vojske Jugoslavije i načelnik Personalnog i organizaciono-mobilizacionog organa Komande Novosadskog korpusa, učesnik rata.... sprovođenja mobilizacije u ratu. Na osnovu ovoga akta Jasni je IV Vojvodine ustupio jednosoban stan u Novom Sadu, površine 41,5 kvadratni metar u Ulici bulevar oslobođenja broj 28".

MOMČILO PERIŠIĆ:

To nismo ništa uzimali u obzir, gospodine predsedniče.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ovo ne ide u ljudsku glavu! Ovo je mnogo prljavo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, to je istražna komisija napisala.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja tebi kažem da će ova istražna komisija ovo da dokaže. Kada dokaže to, onda će Ivanović da bude smenjen! Ako ne dokaže, onda će ta istražna komisija da leti iz ove Vojske, nogom u zadnjicu!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ona to ne može da dokaže.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ona to mora da dokaže, a ne da piše i potpisuje što nije dokazano! Ja sam ti rekao šta će biti! I to će biti! Ja ti dajem svoju časnu reč!

MOMČILO PERIŠIĆ:

U redu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kaže se: "Navodno ljubavnica zamenika ministra unutrašnjih poslova koja je dobila stan od Izvršnog veća Vojvodine na osnovu karakteristike koju je izdao Ivanović"!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja to uopšte nisam uzeo u obzir. Ja sam iz toga izvukao samo tri stvari: prvo, zloupotreba naoružanja i goriva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Organima MUP-a, posebno sekretarijata Surdulica i Vranje bilo je poznato da je general-major Ivanović dobio na poklon vozilo marke "opel astra", od Marić Radomira, indikativnog

po kriminalnim radnjama i vezama sa nemačkim carinskim i policijskim organima. Takodje je poznato da je Ivanović kao protivuslugu Mariću organizovao prevoženje razne robe sa područja Vojvodine i verovatno preko NN oficira bugarske armije posredovao u nabavci većih količine benzina za potrebe..." Znači, radi sa Bugarima!? Sa bugarskom armijom ti radi komandant Novosadskog korpusa, i to uvezio benzin!? Ako se to dokaže, on mora da ide u zatvor, tu nema druge, Momo. Mora da ide u zatvor, ako je ovo tačno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ići će.

ZORAN LILIĆ:

Ima on papir da je platio regularno carinu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam sve proučio i samo za tri stvari ga optužujem i šaljem na VDS, za ono za što imam materijalno pokriće, a druge stvari nisam tangirao. Ne može ova komisija to da dokaže ili ne dokaže, nego on na osnovu prijave koju sam ja napravio, na osnovu izveštaja komisije, ide na VDS i on može da ga oslobodi odnosno osudi.

Drugo, pravim krivičnu prijavu za gonjenje od strane Vojnog suda i on će utvrditi činjenično stanje. Ovde nije završen sudski postupak, ovo je samo izvidjaj. Ovde ima mnogih istinitih stvari, ima nekih neistinitih, ima nekih pretpostavki, a sud je dužan da utvrdi činjenice.

Hoćemo li ga držati kao komandanta Korpusa dok traje krivični postupak? Ja se borim za to da ga ne držimo na toj dužnosti. Inače, za Boru sam više emotivno vezan nego bilo ko drugi bih mu ništa napakostio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne dao mi Bog da sam ovako za nekoga emotivno vezan i ovo da uradim! On objašnjava ovde kako je prevezio gorivo u Republiku Srpsku Krajinu cisternama; nego šta je radio nego prevezio gorivo, naravno da jeste. Znaš li ti koliko je municije

i goriva otišlo u Republiku Srpsku Krajinu!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znam. Nijedana stvar nije trebalo da se vozi bez našeg naredjenja. Ovde su radjene stvari bez našeg naredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ovo sam pročitao samo na prvoj strani, a šta je unutra - bolje da ne čitam!

Evo, napamet ću da otvorim ovaj materijal.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dokazano je da su sredstva izašla iz magacina i da ih nema.

ZORAN LILIĆ:

Ne postoji njegov nalog za davanje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možda on nije dao, nego neko drugi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde se kaže da je gradio neki put u Republici Srpskoj Krajini: "Generalštab Vojske, na zahtev načelnika Generalštaba, komandanta i komandanta Novosadskog korpusa, zamoljeni smo da Izvršnom savetu opštine ponovo prosledio zahtev Generalštabu VJ, Beograd, Inženjerijska jedinica Subotica... itd. teritoriji Batina, Zmajevac, na teritoriji RSK..." - ne mogu sve da pročitam bez naočigleda. Da li je put pravio za pare?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pravio je bez odobrenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zdužio je inženjerijsku jedinicu da tom narodu napravi put!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, to ne može da radi bez odobrenja! Vi znate da u Crnoj Gori radimo oko Lovćena.

ZORAN LILIĆ:

Momo, to je sve kontradiktorno - vi ga bez odobrenja skidate, smenjujete, a on bez odobrenja ne može da gradi put!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam pogrešio, što sam Boru udaljio, ali Komisija nije mogla da radi! Jer, da je Boro ostao tamo, ne bih pribavio ništa. To je moja greška i spreman sam zbog toga da odgovaram!

Za ovo drugo, predlažem vam, obzirom na dokaze, da ga ne vraćamo za komandanta dok se ne završi proces, ali jedinica ne može da bude bez komandanta.

ZORAN LILIĆ:

On tvrdi, kada smo razgovarali, da je kompletna ekipa starešina koja je sa njim radila, dobila premeštaj i da je tek onda radila Komisija!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja vam govorim šta ja mislim, a na vama je da odlučite.

ZORAN LILIĆ:

Ja ti kažem šta čovek kaže. Da smo radili na osnovu anonimnih prijava, trebali smo da pohapsimo odmah pola Generalštaba, i to tvoje prve saradnike!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pazite ovo: "Službena zabeleška o obilasku službenog stana. 37 kvadrata, slobodan je od pogibije generala Batić Mladena. 27. 7. 1994. godine Komisija je obišla predmetni stan i utvrdila je sledeće stanje: radi se o nameštenom službenom stanu, stan je u dobrom stanju i poseduje sve potrebne stvari za stanovanje - dvokrevetnu sobu, sto, fotelje, kuhinjski sto sa stolicama, friži-

der, pribor za jelo za šest lica komplet itd. Posедуje televiziju, radio kasetofon i sva druga sredstva neophodna za život u stanu, pa čak i usisivač za prašinu. Ima tri litra vina, jedan litar kosovskog "Rozea", jedan litar kosovskog "Crnog", jedan litar "Banatskog rizlinga", jedan litar kosovske lozovače, jedan litar kosovske rakije, jedan litar kisele vode "Knjaz Miloše", jednu praznu flašu od rakije. Stan poseduje vojni telefon taj i taj.

Zaključak: Stan je uslovan za stanovanje. Možda je potrebno izvršiti higijensko krećenje, što se može vršiti i kada se lice useli u stan. Komisija je utvrdila da neko ovaj stan koristi. Do takvog zaključka smo došli na osnovu pića u frižideru, otpadaka u korpi za otpatke, toalet papira u WC-u i mrvica od hrane ispod kuhinjskog stola.

Predlog: Uzeti izjavu od sadašnjeg višeg referenta za stambene poslove, zbog okolnosti zašto je stan nepodeljen, pokrenuti postupak za naknadu počinjene materijalne štete protiv odgovornog lica - to je ono lice koje nije dozvolilo dodelu stana. To obuhvata neplaćenu stanarinu i troškove odvojenog života, ili uvećane troškove stanovanja jednog profesionalnog vojnika oficira od 7. 11. i nadalje. Razmotriti disciplinsku i krivičnu odgovornost protiv lica koje nije dozvolilo dodelu stana i odmah predmetni stan dodeliti profesionalnom oficiru, sa prvenstvom iz druge grupe...."

E, moji drugovi!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni su proveravali sve što je bilo indikativno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dalje: "Četvrta glava - personalna problematika. U Novosadu u korpusu nisu Pravilnikom o nadležnosti rada organa Komande pr. izno propisani trajni poslovi i zadaci za organe i pojedince, kao što nije učinjeno i u potčinjenim jedinicama. Iz tih razloga, nisu definisane odgovornosti po nivoima komandovanja za sve segmente BG, pa i ove oblasti"!?

Ako ovo razumem, Bog me ubio!?

"Drugo, metod rada Kolegijuma komandanata u Korpusu kao celini, kao i uloga načelnika rodova i službi i odgovornost za donete odluke i rešenja, nisu uskladjeni sa zahtevima transformacije VJ i postavljanje u okvir zakonitosti i pravednosti.

Treće, u rešavanju kadrovsko personalnih poslova utvrđeno je stavljanje jednog broja starešina i CL na službi u VJ u privilegovan položaj, dok se jedan broj starešina i CL na službi u VJ neosnovano nezakonitim postupcima maltretirani. Po izjavama svedoka, to je pripisano komandantu Korpusa lično".

Četvrto, u evidenciji sa sednica Kolegijuma nema u raspravi izdvojenih predloga neslaganja sa odlukama komandanta Korpusa koje su nezakonite, što ukazuje na poslušničko učešće u Kolegijumu i raspravama, te takav odnos ima negativan uticaj na moral i nekolegijalan prema komandantu i njegovim greškama".

Vi to u Vojsci imate samoupravljanje!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nemamo samoupravljanje, nego je Kolegijum dužan to da radi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Opšti je zaključak da nova zakonska i podzakonska rešenja, razna objašnjenja, vaša naredjenja i upozorenja iz ove oblasti nisu savladana u potčinjenim komandama nosioca posla, a posebno od strane komandanta bataljona, diviziona PNH za org. mob. i pers. poslove i njihovih referenata, usled čega dolazi do povrede zakonitosti i prekoračenja ovlašćenja, uz sve posledice na BG.

Šesto, u oblasti odlučivanja i rešavanja stanja u službi CL na službi u VJ i vojnika po ugovoru postoje višestruke povrede zakonitosti i prekoračenja ovlašćenja.

Sedmo, kod nosioca odgovornosti za elemenat BG komandovanja iz ove oblasti i stručnih nosioca ovih poslova nije izgrađena svest da se neznanjem, ne oživotvorenjem zakona i podzakonskih propisa čine krivična dela protiv VJ i ostvarivanje nezakonitih imovinskih koristi kroz platu i druge naknade".

Ja ne znam šta sve ovo znači!?

Dalje: "Službena zabeleška. Uvidom u dokumentaciju koju je VP izdavala MS za VRS i VRSK konstatovao sam sledeće:

Na osnovu Naredbe Komande Prve armije, strogo poverljivo, taj i taj broj, u vezi zabrane izdavanja sredstava NV, ... donošenje rešenje NGŠ VJ i naredjenje komandanta... I pored navedene zabrane, Subotica je izdala MS za potrebe VRS i VRSK po sledećem: iznete tri stavke pešadijske municije, 17 stavki artiljerijske i pešadijske municije, izdata jedna stavka municije od 100 mm, tri stavke municije od 100 mm, dve stavke municije materijalna sredstva su izdata u aprilu 1994. a što je priznao u svom iskazu pukovnik Miodrag Jovanović.

Prilikom ostvarivanja uvida u dokumentaciju i uzimanja dokumenata odgovorne starešine su izjavile da su izdavanja vršili po usmenom naredjenju pukovnika Jovanović Miodraga".

Kakve to veze ima sa Borom Ivanovićem?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je odgovoran da ništa ne ide i niže od njega. Tu su sve materijalne liste gde su sredstva otišla i čime je umanjio borbenu gotovost, gospodine predsedniče!

Ja njega teretim samo za ono što je materijalno dokazano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde u dosijeu službena ocena potpukovnika, a sada je general-major. "Jovanović Miodraga Bora, načelnik Štaba... komandanta 506. pešadijske brigade. Kći Violeta, sin Aleksandar, 1973. i 1977. godište. Posедуje troiposoban komforan stan u Garnizonu Zrenjanin" - da li je to tamo gde je registrovao kola?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, pre je bio tamo na službi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Supruga bolesna, ostali zdravi. Poznavanje posla... i sve ocene. Zaključak brojne ocene: naročito se ističe.

ZORAN LILIĆ:

Sve su mu ocene takve.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Ima stručno obrazovanje, veliko iskustvo, što mu je omogućilo da uspešno obavlja dužnosti načelnika Štaba brigade" i redom.

"Radi se o starešini primernih moralno-političkih i radnih kvaliteta. Osposobljen je za dužnost načelnika Štaba brigade, a može da obavlja i druge dužnosti svog i višeg čina. Ocenjuje se povoljnom ocenom: naročito se ističe".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas, uzmite jedan zapisnik sa saslušanja svedoka, pa ćete videti šta kažu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je ovo? - "Ukaz, broj... tačnost izvoda overava". Pazite ovo: "Ukaz Predsednika SRJ od 2. avgusta 1994. godine. Udaljuje se sa dužnosti Ivanović Miodraga Boro, RG, to i to, Prva armija, Novosadski korpus, komandant Garnizona Novi Sad. Obrazloženje". I sada - "Tačnost izvoda overava", to je falsifikat, jer ukaza nema!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam morao da ga udaljim da bi Komisija ovo našla, gospodine predsedniče!

ZORAN LILIĆ:

Tu je i pečat Prve armije!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pečat Komande Prve armije!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja za to snosim odgovornost, jer sam morao da prekinem taj "lanac".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je Predsednik SRJ potpisao taj ukaz?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije potpisao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako može da se da: "Tačnost prepisa overava"!?
Ovaj overava - falsifikat!?

ZORAN LILIĆ:

Sve je ovo uradjeno na osnovu prijave Cokića. General Cokić je oba predmeta dostavio generalu Perišiću.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Poslao je meni, i starešine su poslale prijave.
Imamo zapisnik. Ja bez njega to nisam mogao da uradim.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako je kriminalac, da ide u zatvor!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, predlažem da ga damo na sud.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vi nemate pravo da ga razrešite dužnosti komandanta Korpusa - to je osnovno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je jasno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako je on odgovoran, neka odgovara za ono što se dokaže da je odgovoran! Ako je davao stanove, dobijao na poklon kola, otuđjivao imovinu, gradio puteve bez dozvole itd. treba da odgovara.

ZORAN LILIĆ:

Ovde piše da za to nemaju dokaza, nema dokaza ova Komisija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi moramo da budemo čestiti prema svom poslu. Mi ne možemo da ljude "ubijamo" zato što neko "našara" kojekakve stvari za njih! Ako je kriminalac, moraće da ide u zatvor! Ako nije kriminalac, ovi što su to napisali, a to nije tačno, moraće da idu iz Vojske! Tu za mene nema dileme!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ću napisati krivičnu prijavu za sud, sud će utvrditi stanje i ja ću vas upoznati sa činjenicama i presudom suda, ali to je proces koji traje. Komandant koji se oglušio o vaše naredjenje u smislu izdavanja sredstava, kojih inače nemamo - municija i gorivo - mora da odgovara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čuješ li da je bio šest meseci u školi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste bio, ali je izdavano i kada nije bio u školi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pre toga!? Pre toga nije bilo onih koji nisu izavali. Što ne smeniš ovog tvog Babića? - on je izdao to posle naše Naredbe?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Babić je utvrdio i izvestio mene da je njegov potčinjeni izdao. On, znači, vlada situacijom, to je prijavio i mi smo preduzeli mere protiv tog komandanta. Ali, Boro se indolentno odnosio prema tome šta se dešavalo.

Ja vam kažem da je štetno da ga držimo na dužnosti komandanta korpusa, upravo zato što je dozvolio njih radnji koje nisu dozvoljene.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On nije imao šta da dozvoli ako je bio u školi šest meseci!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bio je šest meseci, ali nije bio celu godinu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pre toga je svako izdavao. To što komandant Korpusa seljacima napravi put, to je svako radio, i to su pekli jagnjad. Ja znam na sto mesta u SRbiji: pomogne im vojska da naprave put i oni to urade. Valjda nisu sve odlučivali Gošnjak, Tito i ne znam ko u svako doba. Komandant divizije je mogao da izgradi gde je hteo put.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je moglo prije, ali ne i sada.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nisu ga vljda korumpirali da pošalje inženjerijsku četu da pravi put? Ovu municiju koju je davao za Vojsku RSK pretpostavljam da je to to. Valjda nije davao da bi se obogatio, nego da pomogne!?

ZORAN LILIĆ:

Na osnovu toga je i pokrenut postupak.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, ja sam zbog toga i pokrenuo postupak. Za ove druge gluposti nisam ništa uzimao u obzir. Ja sam pokrenuo to što je zloupotrebljavao vozila.

SL. MILOŠEVIĆ:

Kako je zloupotrebljavao vozila?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Što je slao ljude kojekuda, davao im da se i privatno prevoze sa službenim vozilom i trošio benzin.

ZORAN LILIĆ:

Zbog toga bismo morali da smenimo pola oficira Vojske Jugoslavije - svi se po Beogradu voze i privatno.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne voze se svi - zakonom je utvrđeno kako se to radi.

ZORAN LILIĆ:

Ovo su ozbiljne stvari, koje su ovde date, a koje nemaju dokaza. Strašno je ako "izblatimo" čoveka koji nije kriv.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, nismo mi sudije - to će utvrditi sud.

ZORAN LILIĆ:

Čim ga dovedemo u situaciju da se brani, dok dokaže da nije kriv - on je gotov!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si dao predlog odluke da se smeni zbog zloupotrebe službenog položaja?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Gde je dokazana zloupotreba službenog položaja?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo dokaza: on nema municije onoliko koliko treba da ima, jer ju je dao iz svog borbenog kompleta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemaš ni ti koliko treba, jer si dao iz svog borbenog kompleta!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi dajemo, gospodine predsedniče, na osnovu vašeg naređenja iz rezervi vantrupnih. Kada on digne svoj tenkovski bataljon, mora da ima municije koliko je propisano. Kada sam spao

na trupne rezerve, ja sam vama rekao: mi nemamo municije da bilo kome pomažemo - samo možemo dati nešto što je van formacije. Vi ste se složili i rekli ste: "Perišiću, od marta meseca ne daj ništa". Nisam ništa ni davao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada ti je Babić dao.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali smo komandanta Brigade smenili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije im dao samo Babić, ko zna ko im je sve još dao. Dali su im ovi iz "Krušika" i drugi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo iz "Krušika", to nije iz Vojske Jugoslavije, oni daju za pare.

Ako ja ne prekinem sa Borom, onda nemam šanse da teram druge. Ako hoćemo da dozvolimo javašluk, a javno govorimo da se borimo protiv kriminala, mislim da to nije u redu.

ZORAN LILIĆ:

Ovo je sve "klimavo" što ste naveli.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vi slušate njega!

ZORAN LILIĆ:

Pošto ja "nemam" pametnija posla, ja sam sedeo tri dana i ovo sam čitao stranu po stranu, svaku tačku. Nema tih stvari - kogagod da su iz Vojske napadali, nisu ga branili ako je bilo argumenata. Protiv Mrkšića imam anonimnu prijavu. Hoćemo li da ga uhapsimo!? Tu piše da ima "četiri cvećare u Beogradu, da ima tri automobila". Da li on ima tri automobila? - što to ne proverite!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

I proveravamo!

ZORAN LILIĆ:

Smenite ga, suspendujte ga - on je jedan od tvojih zamenika!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Proveravamo i za njega.

ZORAN LILIĆ:

Najgori put je okriviti čoveka, pa posle dokazivati. Ja sam juče slušao svašta! Mislím da je najbolje da je ispoštovan redosled, da je prvo došlo ovde, da vidimo da li da ga suspendujemo ili ne, a ako nećemo - mi na sebe preuzimamo rizik.

Ovde piše da je prodao 300 metara drva iz šume, iz Našica - "pretpostavlja se", a on sinoć tvrdi da može da dokaže da fizički uopšte tada nije bio na tom poslu tamo!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, ja njemu to ne pišem u prijavi.

ZORAN LILIĆ:

Momo, nije važno šta mu piše u prijavi, važno je da ste ga toliko ocrniti, da on neće biti sposoban da radi gdegod da ga staviš. Ima i on dvoje dece, ima bolesnu ženu. Ne možemo ljude tako da blatimo - nijednog, nema veze kako se zove!

Evo, vraćamo Rakića za koga smo prošli put tvrdili da je radikal, da je alkoholičar, svašta i predlažete sada da ide u Generalštab!? Da li je, Momo, tako bilo?

MOMIR ULATOVIĆ:

Još nijesmo doneli nikakvu odluku.

ZORAN LILIĆ:

Znam, ali predlažu ga oni koji su ga predlagali da ide, a sada ga predlažu da ga vratimo! Ja ne znam šta mi radimo!

Ne razumem šta mi, uopšte, ovde radimo? Da prepustimo da sve radi Generalštab, ili neki Rakić, možda Mile Mrkšić!?

Moj predlog je - isti postupak prema Mrkšiću kao i prema Bori Ivanoviću. Imam anonimnu prijavu, stoji u fioci, da je zloupotrebio službeni položaj, da ima nekoliko automobila, šta je sve izvukao iz Vukovara itd.

Moje je mišljenje da se ovako sa ljudima ne može raditi!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kako vi kažete!

ZORAN LILIĆ:

Ovi zaključci su, znači, tačni?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je potpisano.

ZORAN LILIĆ:

Tu piše i ko je to izdao. Taj kaže da je izdao na osnovu usmenog naloga Bore Ivanovića, koji kaže da nije bio tamo uopšte.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On će na sudu dokazati da li je istina ili nije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, pre naše zabrane svako je izdavao municiju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je izdavao posle zabrane.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam sve ovo pročitao. Sve kada se to sabere, sve optužbe koje su bile, kasnije je rečeno da nema dokaza ili da ne stoje, osim ovoga na osnovu čega je general Perišić podneo stavku: izdato jedno pešadijsko naoružanje jedan komat, instrument optičke razmere tri komada, 238 hiljada komada municije razne itd.

Tu piše da je izdao i 205 hiljada lit

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ga i teretim za to

ZORAN LILIĆ:

Za ostalo što ste izneli i št
dokaza.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Za to ga nisam ni teretio.

ZORAN LILIĆ:

Momo, ovo što je napisao genera
dokaže - ja ću se, isto, potruditi za to, kao
predsednik Milošević. Mi stalno pokušavamo da
izmedju MUP-a Srbije i Vojske, a vidite šta V
Srbije!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam kriv što sam vama dao kompletan materija

ZORAN LILIĆ:

Ti ćeš da daš to kadagod ti budem tražio! Izvini
ti, molim te za to! Daćeš što je potrebno, kadagod neko od nas
trojice traži!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro.

ZORAN LILIĆ:

Osim ako vi nećete neku drugu politiku - to je onda
duga stvar!? Meni je stvarno dosta da ispravljam "krive Drine"
tamo! Ti kažeš da si kriv što si mi to dao! - jer nije trebalo
da nam daš?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, nego vas opterećujem.

ZORAN LILIĆ:

Evo, ja sam pristao da je u pitanju čovek koji je tamo ratovao, izvukao devet puta više municije i optužili ste ga da je Arkanu dao tenkove, a to mu je ostavljeno, a on ka-
žili ste ga da je gradio Arkanu pumpu, a on ka-
rao, a ne gradio!"

Molim vas, kogod je kriv, neka id i treba da ide u zatvor! Ali, onda treba imati isti aršun! Na kraju, nema smisla da se svim t-
i to na način na koji se bavimo. Ovde piše da za-
moj potpis!? Na šta vam ja ličim!? Koji ukaz!? On-
ukazom, bez mog potpisa, da smeni čoveka! Pa, to k-
smeo da uradi magacioner kada prima 100 grama re-
pro-
rala

MOMIR BULATOVIĆ:

Kako je došao ovaj ukaz do tebe?

ZORAN LILIĆ:

To je druga stvar.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne, vidio sam to. Nego, da li je taj ukaz uručen Bori Ivanoviću?

ZORAN LILIĆ:

Ne, ovo je pečat komandanta Prve armije. To je Cokić završio, a mi smo verifikovali Cokiće-
završio, a mi smo verifikovali Cokiće-
da radi šta hoće!? Ima sve uslove za penziju i bilo bi najlepše
da je tamo gde su i svi pre njega otišli.

MILO PERIŠIĆ:

Dobro.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko je ovaj ukaz falsifikovao?

Ovde ima pečat Komande Prve armije!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam bio poslao ukaz vama na potpis.

ZORAN LILIĆ:

Ali, ja to nisam hteo da potpišem. Ukaz na tu je general Krivošija, živi svedok, kada je general bio u Novom Sadu da uruči ukaz!? Da li je tako bilo?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi nismo mogli ništa raditi dok Boro ne ode na odmor. Za vreme odmora je utvrđeno stanje. Samo za ono za što imam činjenice ja sam podneo krivičnu prijavu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Primio ga je predsednik Lilić. Čovek je potpuno mantovao sve to što tu piše, a dokaza nema!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, izaći ćemo na sud.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vi morate ujutro da vratite generala Ivanovića na svoju dužnost, jer ste ga neovlašćeno udaljili sa dužnosti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, vratićemo ga.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je prvo. Drugo, da se ustanovi sve redom od svih optužbi i da se vidi šta je od toga tačno, a šta nije. Potpisali su razni ljudi, i ustanovićemo ko laže, a ko govori istinu! Inače, dok se ne dokaže da je neko kriv, on nije kriv!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali ćemo ga držati na položaju gde će i dalje

moći da radi ono što ne sme da radi. To ima veoma veliku štetu.
. predlažem, ako može ikako, da mu nadjemo drugo mesto, da ne
bude tamo komandant Korpusa. Za to vreme neka sud radi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne možete smenjivati komandante korpusa po svojoj
volji! Izvinite, to ne možete da radite!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nismo ga mi smenili; ja sada tražim od vas da ga
smenite!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Smenili ste ga pre ko zna koliko vremena.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako smatrate da treba da bude komandant Korpusa,
neka bude. Onda ja ne mogu vama da odgovaram, gospodine, predsed-
niče za borbenu gotovost tog Korpusa, kada je čovek tako neodgo-
voran i toliko ubojnih sredstava, koja znače borbenu gotovost,
dao bez odobrenja!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On tvrdi da to nije tačno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tvrdi vam Boro da nije tačno, a ja tvrdim, na
osnovu izjava, da je to tačno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na osnovu izjava!? Ti ne možeš da tvrdiš, jer nisi
bio na licu mesta. Njegove izjave ne vrede manje nego njihove
izjave, dok se ne dokaže!

ZORAN LILIĆ:

Da li je Terzić bio nekada u trupi, koga ste pred-
videli za komandanta Korpusa, ili nikad do sada nje bio u trupi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bio je u trupi. On je načelnik štaba već godinu dana u Novosadskom korpusu. Ja ne protežiram nikoga, ja se borim protiv kriminala, protiv ljudi koji umanjuju borbenu grovost!

ZORAN LILIĆ:

To nije sporno, tu se svi slažemo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja kažem da bi bilo dobro da sklonimo čoveka, je uradio tri stvari za koje imam činjenice, a za ove druge gluposti ga nisam optuživao.

Ako mi ne verujete, onda vi recite kako da se uradi, ja sam vojnik, reći ću "razumem" i izvršiti zadatak! Ali, više ćemo imati štete ako takvog čoveka ostavimo tamo. Sve je ovde uradjeno po propisu, sem što je...

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, ništa ovde nije uradjeno po propisu! Momo, ja te molim da nas ne ubedjuješ da je to radjeno po propisu. Ovde ništa nije uradjeno po propisu! Ne može niko da udalji sa dužnosti komandanta korpusa, osim Vrhovne komande koja imenuje komandanta korpusa! To je nezamislivo!

Prvo, to nije uradjeno po propisu, a onda zatim sve drugo nije uradjeno po propisu. Ja imam 53 godine, nisam besprijornik sa ulice i neću niko sa mnom tako da radi! Neću da stavljam svoju odluku iza nečega u što nisam uveren, pogotovo kada su u pitanju nezakonite radnje!

Uostalom, nas ima trojica, neka odluči Vrhovni savet kakogod hoće! Ja sam kategorično protiv i kategorično sam protiv uzurpacije ovlašćenja Vrhovne komande! Niko nema pravo da uzima ovlašćenja Vrhovne komande i da odlučuje umesto nje. To su navike iz bivše JNA. Niti je ovo bivša JNA, niti su ovo "punjeni fazani", bivše Predsedništvo SFRJ, koje kada dodju da se potpiše odluka - prirede ručak! Zato je tako i radila ta Vojska, jer nije imala komandu!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Onda ćemo držati njega takvog, pa će opet biti kako je bilo, pojedinci će zloupotrebljavati položaj za lično bogatstvo. Hiljadu starešina mu nema stan, a on ga drži - ko zna zašto?

ZORAN LILIĆ:

Opet greška! Ta Komisija koju ste formirali, tovala je da za to nije kriv general Ivanović, nego Šturm komisija Vojske Jugoslavije. Stavljate me u ulogu branitelja Ivanovića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vidim da ga branite!

ZORAN LILIĆ:

Ne branim ga, nego ga optužuješ neosnovano. Komisija piše da je skrivao stan Vojske Jugoslavije, kao što je za Jovu Kaljanina pisalo da je kriv pomoćnik načelnika Generalštaba za te stvari tamo, pa umalo nije otišao iz službe. To ne smemo da radimo, zbog onih ljudi koji korektno rade u Vojsci! Nije bitno kako se neko zove ili šta je po činu - neka bude poručnik!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja mogu samo da zaključim da vi mislite da sam ja pristrasan i da neke ljude proganjam?

ZORAN LILIĆ:

Momo, ja čitam ovo što piše i neću da učestvujem u onome što ja smatram nekim osnovnim kriterijumima pravde!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, nećemo to da obrazložimo! Mi ovde stvarno vodimo razgovore koji ne priliče ovom nivou. Ima da se radi po propisu i po odlukama ovog organa.

ZORAN LILIĆ:

To sam rekao što general Perišić kaže da ga optužu-

je za municiju, a stalno mu na dušu stavljate stanove, kola itd. - sve ovo što piše u optužbi koju ste izneli, a nije dokazano i nema elemenata da se bilo kakav postupak vodi. Kada bi sve ovo bilo činom, taj čovek bi sutra trebalo da bude u zatvoru.

MOMIR BULATOVIĆ:

Baš smo se zapetljali! Za mene je najužasliji dokument od svih ovih koje sam video - dokument koji je zastavnik. Po istoj logici, koju ovdje čujemo, treba da odgovornost komandanta Prve armije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nego kako!? Ja i mislim da ćemo da tražimo odgovornost, nego da raščistimo o čemu se radi!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da je neobično značajno i Zoranovo i Slobodanovo insistiranje. Apsolutno je neprihvatljivo da se donose odluke izvan nadležnosti Vrhovnog savjeta odbrane. To je stav broj jedan.

Drugo, prihvatam da postoji sumnja koja je već osvjedočena u ovim papirima. Konstatujem ono što je rekao predsjednik Lilić, da je u razgovoru sa komandantom Novosadskog korpusa, Borom Ivanovićem, konstatovao njegovu spremnost da se ove osnovne optužbe dokažu na Vojno disciplinskom sudu.

Predlažem da se ovo pitanje ukaza posebno razjasni, jer je to očigledno krivotvorenje.

Drugo, da Bori Ivanoviću damo priliku da na Vojno disciplinskom sudu dokaže ove osnovne navode i tvrdnje, a da za to vrijeme ne popunjavamo mjesto komandanta Korpusa, kao što je ovije predloženo, nego da ostane načelnik Štaba koji bi vršio tu dužnost.

Mislim da je to jedini izlaz iz sadašnje situacije. Ukoliko zaista postoji sumnja - vjerujem generalu Perišiću da je stvorena jedna klima, nije ni čudo da je stvorena iz svih ovih papira, priča i ogovaranja, ali ta klima ne bi doprinijela procesu rukovodjenja i komandovanja u Novosadskom korpusu.

Predlažem da se po skraćenom postupku, odmah pred Vojno-disciplinskom sudu utvrdi osnovanost ovih radnji koje su potakle generala Perišića.

Ali, ponavljam, za mene je najveći problem ovaj gdje se krivotvori i lažno predstavlja ukaz Predsjednika SRJ.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja se slažem sa prve dve tačke predloga predsed Bulatovića.

Što se tiče treće tačke, ne bih mogao da se složim iz principijelnih razloga sa ozvaničenjem nelegalnog udaljenja komandanta korpusa sa dužnosti.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja nisam bio dovoljno precizan. Moj prijedlog je pretpostavljao činjenicu da mi ne popunjavamo mjesto, kao što je dato u prijedlogu načelnika Generalštaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zato što nije upražnjeno!

Da preformulišem: ne slažem se sa načinom na koje je upražnjeno mesto komandanta Novosadskog korpusa. Prema tome, on nije udaljen sa dužnosti. Jer, ako je udaljen sa dužnosti, onda smo mi legalizovali i verifikovali jednu potpuno samovoljnu i nezakonitu odluku Komandanta Prve armije.

ZORAN LILIĆ:

Ako nije udaljen, onda mora da se vrati na to mesto!

MOMIR BULATOVIĆ:

Suština ovog kompromisnog prijedloga je u tome: funkcionalno, on nije komandant Novosadskog korpusa, formalno - jeste, do završetka postupka pred VDS-om.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To što "funkcionalno nije", to je ometanje komandanta Korpusa u vršenju dužnosti na nelegalan i nezakonit način od

strane komandanta Prve armije. To pitanje treba posebno da se raspravi. Komandanta korpusa imenuje ovaj organ! On ga nije razrešio, mesto nije upražnjeno, on je nelegalno i nezakonito udaljen sa vršenja dužnosti, čime je dovedena u pitanje borbena gotovost Korpusa, zbog njihovih međusobnih odnosa!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali, budimo realni. Činjenica da je toliki dosije napisan, činjenica da se tolika "prašina digla" i da je već što napravljena, mislim da kao razuman potez nalaže da napravimo ovaj međjukorak, a to je da damo čoveku priliku da kroz postupak pred VDS-om - ne pred krivičnom odgovornošću, jer ovo što je stavljeno nisu krivična djela - dokaže tačnost tih navoda.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne može on da dokazuje ništa - treba oni da dokažu! Ne treba on da dokazuje da nije lopov, nego da oni dokažu da je lopov.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam samo pokušao da pomognem da izađemo iz ovoga, jer se mnogo zapetljalo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja se ne slažem!

ZORAN LILIĆ:

On je zvanično udaljen ukazom koji mi nismo doneli.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji je falsifikovan!

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je samo poslat na odmor.

ZORAN LILIĆ:

Ovde piše: "Ukaz. Udaljuje se od dužnosti..."

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, ali niste ga vi potpisali, gospodine predsjedniče!

ZORAN LILIĆ:

Pa, nisam ga mogao potpisati kada nismo doneli odluku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

U tome i jeste problem.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam našao kompromis da ga pošaljem na odmor za vreme dok istražna komisija ne ustanovi činjenično stanje. Nisam ga za sve optužio, nego samo za ono za što imam materijalne dokaze.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislím da ta optužba - da je dao municiju - treba odmah da se povuče!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, to ne možemo, oprostite! Da ga damo na sud, pa neka sud odluči.

ZORAN LILIĆ:

On je rekao ovako:

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ma, šta je on rekao?

ZORAN LILIĆ:

Nemoj "šta on", on je general ove Vojske. On je rekao da radije prihvata da ide na sud nego na VDS, obzirom na način na koji se formira VDS.

03458018

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, neka ide na sud.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da komandant korpusa zaslužuje da ga ljudi saslušaju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Njegovi potčinjeni ljudi su tražili da se spreči zloupotreba. On je samo išao na obilaske jedinica i ručkove.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji potčinjeni - anonimna prijava koja je poslata? Gde piše da su to tražili potčinjeni? Pokaži mi to!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam izjave svedoka, koji ga terete. Evo, primera radi: Puk. Miodrag Petrović je jedan od svedoka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo, vidi ovo: "General-major Bora Ivanović, zato što je..." pa to, i potpis "oficir".

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je anonimka. Dokaz za ovo što sam ga ja optužio - evo svedoka i puno ime i prezime. Svedok je potpisao svaki list. To je prvi svedok. Evo drugog svedoka, evo trećeg svedoka. Ja ga na osnovu prijave i izjave svedoka dajem na VDS i na vojni sud i sud će utvrditi činjenično stanje. Evo četvrtog svedoka, evo petog svedoka itd. To nije napamet radjeno, nego je greška što smo vama dali da se opterećujete sa svim materijalima. Ja sam mogao dati samo moju prijavu i izjave svedoka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo šta piše ovde što si mi dao: "Na dužnosti pomoćnika komandanta za pozadinu Korpusa nalazim se od 1. 2. 1994. godine. U ovom periodu general Ivanović nije ništa naredjivao

preko pozadinskog organa da se bilo kakva i koja materijalno-tehnička sredstva izdaju Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini. Sve zadatke je izdavao na Kolegijumu, a posebne zadatke meni nije izdavao i nije mi nijednom naredio da uradim bilo šta protivzakonito". To piše u ovome što si mi dao.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je dokaz da su ljudi pisali što je on pričao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

A ti mi kažeš: evo ti zapisnik o saslušanju svedoka u kojem ga terete!

Dalje: "Ako je šta radio, onda je radio direktno preko komandanata jedinica, ali preko pomoćnika komandanta za pozadinu toga nije bilo".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, sredstva su, gospodine predsedniče, izašla!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je sredstava izašlo iz Vojske Jugoslavije za Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu, Momo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nema potrebe da se sporimo - ja dalje ćutim! Moja savest je zadovoljena time što sam predložio, na osnovu argumenata, to što sam predložio, a vi kako odlučite - ja sam vojnik i izvršavam naredjenja! Ako ćemo da tolerišemo Boru da izdaje sredstva koja nemamo, bez našeg naredjenja, molim - ja ću ga vratiti na dužnost! Ali, time stvaramo uslove da se dalje tako radi, a ja ne dam tako da se radi. Ako vi smatrate da treba, u redu. On je to mudro radio: direktno pozove, bez pismenog naredjenja, i kaže da se da to i t o.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kako mi treba da poništimo ukaz koji nismo doneli!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

ON je de facto komandant Korpusa. Ja nisam član Vrhovnog saveta, ja samo dajem predloge, vi možete doneti odluku da se on ili zadrži van Korpusa, dok istražni postupak traje, a da zamenik njegov obavlja dužnost i, drugo je - da ga vratite na dužnost komandanta Korpusa.

ZORAN LILIĆ:

Momo, mi ga nismo ni sklonili odande.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, da meni kažete da mu naredim da odmah ide tamo. Ali, ja kažem da je štetno da on bude sada u Korpusu dok se ovaj proces ne završi.

SLOBODAN MILLOŠEVIĆ:

Mislím da je štetno da se na ovakav način likvidira komandant Korpusa!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi ga ne likvidiramo, gospodine predsedniče!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada si pominjao ovog Terzića. Kaže: "A od 1. 2. 1994 godine bilo je strogo zabranjeno izdavanje goriva za vozila iz RS i RSK".

ZORAN LILIĆ:

To je posle naše odluke.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je bilo 1. 2. 1994. godine - od tada je sigurno bio u toj školi. "Pre oko dva meseca, načelnik Štaba, pukovnik Terzić, naredio je načelniku Tehničke službe, pukovniku Tričkoviću, da se izda gorivo nekom vozilu iz RSK, na šta ga je ovaj upozorio da nema pravo i pukovnik Terzić je povukao svoje naredjenje.

03458021

Upitani je izjavio... mene predložio generalu Ivanoviću protiv lica kod kojih je u kontrolama ustanovljeno neovlašćeno izdavanje materijalnih sredstva, odgovorio: od kako sam na ovoj funkciji, nisam se upuštao i nisam predlagao mere protiv lica kod kojih je bilo izdavanje materijalnih sredstava neovlašćeno, jer se ovo desilo ranije, pre nego što sam ja bio zastupnik pomoćnik komandanta za pozadinu. Međutim, za manjak goriva od oko 18 ton koji sam ustanovio, odnosno sasvim tačno 22.247 litara, kao načelnik OMJ u januaru 1994. godine, u 453 motorizovanoj brigadi predložio sam pokretanje postupka za naknadu štete pričinjene na imovini Vojske Jugoslavije, što je i učinjeno. O ovome sam referisao načelniku štaba. Ali, izuzev pokretanja naknade štete, za manjak nisam predlagao, a koliko mi je poznato nisu preduzete druge mere.

Upitan da objasni bliže izjavu, "ako je šta radio, onda je radio preko komandanta", izjavio je: ja nisam upoznat da je general Ivanović nekome nešto naredjivao da se šalje, a u kontrolama vidim da ima dosta opreme i sredstava koje su iz jedinica izdate preko VRS i VRSK. Ovo sam saznao kroz kontrole. O tome da je to išlo, znao sam i ranije, a praksa u Korpusu je bila da je išlo naredjenje samo na nivou komandant - komandant, ali to je bilo dok je bio komandant general Biorčević, a nepoznato mi je za generala Ivanovića"! (Smeje se).

MOMČILO PERIŠIĆ:

A ovaj je nastavio tu praksu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo šta ti piše taj pukovnik, a to si mi ti sada dao da pročitam, kao krunski dokaz!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je jedna od izjava.

MOMIR BULATOVIĆ:

Prvo, mi ne možemo da stavimo van snage ukaz koji ne postoji. Taj čovek je komandant Korpusa. Mi možemo samo da

odlučimo hoćemo li ga penzionisati, zbog zloupotrebe službenog položaja, kako je predloženo ili nećemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, mi smo informisani da je neovlašćeno udaljen sa dužnosti komandanta Korpusa.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja mislim da je to posebna tema. U konkretnom slučaju oko Ivanović Bore, ja prihvatom da zbog ovoga što je napravio, ostaje komandant Korpusa, ide na VDS, jer to sam hoće, a za to vrijeme posao obavlja njegov načelnik štaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne slažem se s tim. On može da ide na disciplinski sud, i neka ide, ali ne može da bude udaljen sa dužnosti bez naše odluke.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nije udaljen - to je rečeno, on jeste komandant Korpusa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne može da bude udaljen sa dužnosti. Ne postoji suspenzija komandanta korpusa, bez odluke onoga koga je postavio.

MOMIR BULATOVIĆ:

On sam želi da to dokaže. On jeste optužen osnovano ili neosnovano, ali treba uvažiti činjenicu - pretpostavljam da je general Perišić u pravu, da većina tih oficira očekuje da se zna da li je to istinito ili ne. To ne može da presudi ni Vrhovni savet odbrane, ni Generalštab.

Stvarno mislim, s obzirom na ujdurmu koja je tu napravljena, treba da penzionišemo komandanta Prve armije, po istoj logici objektivne odgovornosti za stanje tamo, kao što je i ovaj "ukaz". Taj "ukaz" je proizveo svoju štetu, iako je falsifikat - proizveo je dejstvo koje predlažem da uvažimo, a da ovo bude paralelna stvar.

03458023

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja se slažem da se penzionise komandant Prve armije i da njegovu funkciju nastavi da vrši načelnik Štaba, dok imenujemo komandanta.

Ovo s ovim "ukazom" je apsolutno nedopustivo! Ljudi su potpuno zaboravili gde su - "gde je nebo, gde je zemlja"! To je takav bezobrazluk, da to apsolutno ne može minut da se toleriše!

Tu su i prekoračenja ovlašćenja, ali još da izda ukaz predsednika Republike samovlasno, to je nedopustivo!

MOMIR BULATOVIĆ:

I da ovjeri neki siromah zastavnik, koji nije "nit luk jeo, nit luk mirisao".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Izvinite, ako me neko ubedi da to razumem, svaka mu čast!

Prema tome, predlažem da se prihvati da se odmah penzionise komandant Prve armije. Ovo je skandal! Bolje da se ne zna da se ovakve stvari mogu događati!

20 godina sam bio direktor preduzeća, to magacioner ne bi uradio!

To je alarm! Pitanje je kakvih još nepravilnosti ima sličnih, i ko šta sve kome može da "napakuje"! "Dvojica bez duše, treći bez glave".

ZORAN LILIĆ:

Znači, da se penzionise komandant Prve armije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nikada ne verujem da sam sreo tog Boru Ivanovića - možda jesam u grupi oficira; ne znam kako izgleda. Sada da mi postavite 20 generala, ne bih znao da kažem ko je Bora Ivanović.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam mu pre dva meseca predavao diplomu na vojnoj školi odbrane, tako da sam ga video.

03458024

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovaj posao koji mi radimo mora da se radi "ni po babu, ni po stričevima".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, ali nema municije, nema goriva

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, koliko ste vi dali posle naše naredbe, pa je bilo dokaza da nije davano!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Samo van formacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Babić je objasnio da su mu "oteli".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tog komandanta Brigade smo smenili, ali Babić je pravilno reagovao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Lepo ti tu piše pukovnik "da je izdavano dok je bio Biorčević".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste, dok je bio Biorčević, davao je i tenkove, šta nije radio; to je bio javašluk. Ja sam vas zamolio da zaštitimo naš narod tako što ćemo sredstva držati ovde. Vi ste na osnovu toga doneli odluku i ja sam prikazao kolike su rezerve.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako proistekne da je general Ivanović izdao municiju posle 1. februara, posle naše naredbe da se ne može izdavati, on će biti smenjen. Nije ni on imao pravo da krši naredbu Vrhovne komande, kao što ne može ni komandant Prve armije da falsifikuje ukaz Predsednika Republike. To drugo je dokazano, sem ako ga nije Lilić našampao i falsifikovao!?

03458025

ZORAN LILIĆ:

Ne, ja za to nisam imao potrebe.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, ne govorim o tome - besmislicu kažem, da poka-
žem kolika je ovo besmislica. Ne može tako da se radi! Nema
vojske koja tako sme da radi!

ZORAN LILIĆ:

Da pokušamo da zaključujemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da se vrati na dužnost Bora Ivanović, da se penzio-
niše komandant Prve armije.

ZORAN LILIĆ:

Znači, da se penzionise komandant Prve armije, Jevrem
Cokić, general-pukovnik, a da funkciju obavlja načelnik štaba,
Ojdanić Dragoljub, do postavljenja komandanta Prve armije.

Da se povede VDS protiv general-majora Bore Ivanovića,
a do tada važi prethodni ukaz.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, on insistira da to ide na sud, a ne na VDS.
Ako ide na sud, onda sada treba da odlučite.

ZORAN LILIĆ:

Neću ja da odlučim da li će ići na sud - to vi
odlučite.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka ga na sud tera onaj ko ima za to osnova.
Mi ne predlažemo da ide na sud.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je to VDS?

ZORAN LILIĆ:

VDS formira načelnik Generalštaba ili Generalštab.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu mora da se radi po zakonu - ne znam da li je vojno-disciplinski ili krivični i koji je, neka ide po zakonu!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako napravim prijavu i ide na krivičnu odgovornost, onda vi sada morate doneti odluku da se on udalji sa dužnosti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne moramo mi, Momo, ništa - nego kako odlučimo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne morate, nego govorim ako ga šaljemo na krivičnu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ga ne šaljemo, a ko može da "stegne petlju", da potpiše krivičnu prijavu, neka to uradi!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, ja ću biti taj koji ću da podnesem krivičnu prijavu. Kad podnesem krivičnu prijavu, ja moram da vas tražim da ga udaljimo s dužnosti, jer on ne može biti pod istragom i biti komandant Korpusa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zato što je tako propisom regulisano!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema propisa!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Propis je takav.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji propis? Nemoj samo o propisima da govorimo, jer ovo je sve uradjeno nepropisno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, ali da bismo dalje radili propisno, moramo tako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dalje, kad odlučimo da nije komandant Korpusa, onda neće biti, a dok je komandant Korpusa - on je komandant Korpusa.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, onda mene stavljate u poziciju da se ja, uopšte, ne borim protiv kriminala u Vojsci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

E, to nije lepo da kažeš! Jer, mi ovde ne štitimo kriminal, nego izražavamo sumnju da se može na bazi nedokazanih činjenica čovek proglasiti kriminalcem, i to general Vojske Jugoslavije, komandant jednog korpusa. A, ne izražavamo sumnju, nego krajnje ogorčenje da komandant Armije falsifikuje ukaz Predsednika Republike! To nije pod sumnjom, to je eklatantno, pošto mi sedimo ovde.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne valja da ide krivična odgovornost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je njihova stvar po Zakonu, ja u to ne ulazim. Vojni savet ne predlaže ništa u vezi s tim. Oni ako imaju šta da predlože, neka izvole i neka predlože. Mi ne sprečavamo krivičnu odgovornost; ne možemo da kažemo "nemoj nekog da goniš"!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako ja sada, gospodine predsedniče, predložim da ide na krivičnu odgovornost, ja moram vama predložiti da ga

za to vreme udaljite sa dužnosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ćemo proceniti da li je to što je u predlogu za njegovu krivičnu odgovornost osnovano, da treba da bude udaljen sa dužnosti, pa ćemo odlučiti o tome.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na osnovu ovoga sada, ja da ga i ne predlažem, i neka radi šta hoće.

PAVLE BULATOVIĆ:

Tužilac cijeni da li će prihvatiti prijavu ili ne.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, tužilac ceni da li će prihvatiti ili ne prijavu. Ja imam osećaj, da budem iskren, da su mnoge strukture koje su, možda, zajedno s njim radile, utiču da on ne ide na odgovornost. Ja zato nisam hteo sam da odlučim. Ja sam mogao po svojem pravu i nadležnosti da dam prijavu i za krivično gonjenje i za VDS i da vas ne izvijestim, a kada prihvati tužilac, da to izvijestim. Ja sam hteo da sprečim da to ide u javnost, da to ne poprimi šire razmere, pa sam zato ovde izneo ovakve predloge.

Ja ću sada pokrenuti krivičnu odgovornost, pa ako tužilac prihvati, ja ću vas izvestiti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali te molim da krivična odgovornost, pošto si za to odgovoran, obuhvati sva lica koja sumnjaš da su uredila to slično, to za šta njega teretiš.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Svakako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prema tome, dužan si da pokreneš krivičnu odgovornost

i protiv komandanta Druge armije, Babića, pošto si nas izvestio da je izdata municija mimo odobrenja, i protiv svakog drugog starešine za kojeg postoji bilo kakav podatak da je izdao municiju bez odobrenja, protiv naredjenja koja si ti dao!

Prema tome, ukoliko se te prijave ne podnesu sve, a kasnije se ustanovi da su postojale, a zataškane su - onda se mora snositi odgovornost!

Znači, kako je rekao predsednik Lilić, isti aršin za sve.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tačno, ali da je Boro Ivanović izvestio da je neki njegov potčinjeni komandant uradio to i to, bila bi sasvim druga stvar, znači, on se bori protiv toga. Ali, on je ili činjenjem ili nečinjenjem omogućio ovakvo stanje. Nije u redu da takav čovek bude komandant Korpusa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovaj tvoj pukovnik, pozadinac, tvrdi da on to nije ni radio.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je jedna od izjava. Nemam šta da krijem.

MOMIR BULATOVIĆ:

Slobodane, ali objektivno je različita situacija. Oko onog izdavanja za Goražde, prvo, Babić je tvrdio da nije dato ništa. Komandant Korpusa, Obradović, da nije dato ništa. Kada smo insistirali da je stvarno dato, proveli su istragu i ustanovili su da je dato.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, da su nas obmanuli!

ZORAN LILIĆ:

Ali, tek na osnovu našeg insistiranja.

MOMIR BULATOVIC:

Dobro. Ali, onda su preduzete mjere. Ovdje objektivno postoji razlika - da li daješ oružje i municiju iz neke strateške rezerve, ili ugrožavaš formaciju. Objektivno, odgovor je komandant armije ako se daje iz armijskih rezervi.

Razvodnjavamo mnogo stvari, čini mi se. Uzimam za mogućnost da je napravljena greška i nepravda. Ali, uzimam za mogućnost i ovo, da može da bude krajnje negativan efekat ako sad vratimo čoveka oko kojeg se digla toliko velika prašina.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka o tome razmišlja onaj ko je "digao tu prašinu". Pred svršen čin ne volim da me bilo ko dovodi.

ZORAN LILIĆ:

Momo, da li je tačno da su svi njegovi saradnici premešteni iz Novosadskog korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije tačno! Evo, njegov komandant brigade je u zatvoru zbog ovih stvari.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, to je jedini. To je ovaj iz Subotice. Na osnovu njegove prijave. Kada je video nepravilnosti, podneo je prijavu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije na osnovu Boroine prijave, nego je on otkrio i rekao: "Boro mi je sve usmeno naredjivao da radim", nije dat nijedan materijalni dokaz i onda je to povedeno na osnovu više iskaza svedoka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Taj Bora ispade državni neprijatelj, što ja apsolutno ne mogu da prihvatim.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, vi ste meni naredili, i od tada ne dam ništa i jurim ljude koji ne izvršavaju naredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako se ustanovi da je Bora izdao mimo tvog naredjenja, biće smenjen; tu nema problema!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, kada podnesem krivičnu prijavu i tužilac prihvati, ja ću vas izvestiti: "prihvatilo je tužilaštvo" i onda se mora Boro udaljiti od dužnosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne mora - mora samo da se umre!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oprostite, onda Vi negirate sud!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, sud je kad presudi.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kod nas, mi smo prvo tražili skidanje imuniteta za poslanika, da bi se protiv njega vodio krivični postupak - to je regulisano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ne branimo vođenje krivičnog postupka, apsolutno!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali ga moramo omogućiti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Omogućen će biti, jer će okrivljeni biti na raspolaganju, a ne može biti unapred osuđen!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne može biti na toj dužnosti, a vodi se krivični postupak protiv njega!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ono što ne može - ne može ovo što ovde piše!

MOMIR BULATOVIĆ:

Predlažite zaključke, kako bismo izašli iz ove situacije!

ZORAN LILIĆ:

U nadležnosti je načelnika Generalštaba da se povede krivični postupak, ako za to ima elemenata. To nije naš posao. Mi nismo doneli ukaz kojim je general Bora Ivanović sklonjen sa mesta komandanta Korpusa; prema tome, nemamo šta da potvrdjujemo ili da bilo kakvu drugu odluku donosimo. On je za nas komandant Novosadskog korpusa! Ne vidim kakvi su tu zaključci potrebni?

Zaključak je da se penzioniše komandant Prve armije, general-pukovnik Jevrem Cokić u grupi A, po sili zakona. On ispunjava oba uslova. Funkciju komandanta Prve armije obavljaće načelnik Štaba, Ojdanić Dragoljub, dok se ne postavi novi komandant Prve armije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Znači, iz grupe B brišemo predlog broj 3. - Ivanović Boro, on sada ne postoji u ovom predlogu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da.

ZORAN LILIĆ:

To znači da je komandant Novosadskog korpusa.

OBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je Krasnići Ismet ispunio uslove za penziju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije ispunio, nego ja vama to samo stavljam do znanja da to znate. Svakako bi politički bilo dobro da ostane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka ostane.

ZORAN LILIĆ:

Neka ostane i ovaj Makedonac.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka i on ostane.

ZORAN LILIĆ:

Imamo ove iz Republike Srpske i Republike Srpske Krajine.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je samo radi verifikacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je to, šta "iz republike"?

ZORAN LILIĆ:

To je predložio za 40. kadrovski centar Martić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, Martić i Karadžić, odnosno Ratko Mladić.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta treba da radimo?

ZORAN LILIĆ:

Da ih penzionišemo.

M

Oni su penzionisani od njihove strane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Većemo to, uopšte, da primamo k znanju!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Go-bodine predsedniče, mi ih još uvek odavde plaćamo, a razlika je ako su penzionisani - manje primaju kao penzioneri.

U tom smislu, bilo bi dobro da tako regulišemo. Ako sada mi ne odlučimo, oni će primati punu platu. Ukoliko se penzioniraju pošto su njihova dosijea ovde, primaju penziju oko 85%, zavisi koliko ko ima godina.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja neću da odobravam nikakve odluke organa Republike Srpske!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Onda, da ne vodimo njihov kadar? Onda nešto moramo radikalno menjati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Apsolutno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, znači ovo je znak pitanja?

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo o tome dosta pričali, ali mi još nijesmo donjeli definitivnu odluku u vezi 30. kadrovskog centra.

ZORAN LILIĆ:

To imamo kao posebnu podtačku.

MOMIR BULATOVIĆ:

S obzirom da je Odluka o formiranju 30. i 40. kadrovskog centra naša odluka, za mene je jedina tačka gde možemo apsolutno da "aminujemo" ova tačka - odlazak u penziju. Unapredjenja do sada nismo "aminovali". Odlazak u penziju proizvodi samo materijalno-finansijska prava tih ljudi koji su tamo, u skladu sa našim prethodnim odlukama.

Znači, mi ne "aminujemo" odluke Republike Srpske, nego naše odluke i konstatujemo činjenicu da treba da dobijaju penziju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da im damo mogućnost da dobijaju penziju.

ZORAN LILIĆ:

Znači, to je u redu.

Predlog razmeštaja generalskog kadra.

Zamenik načelnika Generalštaba, general-potpukovnik Kovačević Blagoje - lično, mislim da to nije sporno. Generala Kovačevića znate; mislim da je to u redu.

Na njegovo mesto da dodje Čopić Nedeljko iz Centra visokih vojnih škola.

Da li se slažete? (Odobranje).

Ratna mornarica: pomoćnik načelnika Generalštaba za Ratnu mornaricu - bio je Zec Milan; on je već postavljen ukazom za komandanta RM. Ostaje kao predlog Rakić Dušan?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ostaje kao predlog.

ZORAN LILIĆ:

Momire, šta ti misliš?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja tog čovjeka stvarno lično znam i cijenim. Ja sam sklon da tražimo rešenje i da pomognemo. Ali, čovjeka koji je pregovarao ispred Republike Srpske Krajine, koji je bio u Zagrebu, koji je javna ličnost, ne znam da li tako rešavati. Ja jesam za to da pomognemo. Neka on dejstvuje na ovom mjestu, ukaz ćemo kasnije potpisati, kada se malo stabilizuju opšte prilike.

ZORAN LILIĆ:

Misliš da ga ne penzionišemo, da obavlja ovu funkciju na neki način, a da nema ukaza?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja njemu status moram da rešim. On je sada u statusu ministra tamo i sada "lebdi u vazduhu" - tamo više nije ministar, ovde nije nigde postavljen.

MOMIR BULATOVIĆ:

Sjećate se kada smo dali saglasnost da predje tamo,

konstatovali smo da smo, faktički, tog čoveka žrtvovali; se to je grubo rečeno, ali kada pošaljete čovjeka da ode na istaknuto mjesto, mi nismo mogli da računamo na neki njegov pored u našoj Ratnoj mornarici ili Vojsci Jugoslavije.

ZORAN LILIĆ:

Da onda zadužimo načelnika Generalštaba da nadje rešenje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Predlažem da odložimo odluku dok se ne pronadje neko rešenje.

ZORAN LILIĆ:

Da, uz pomoć ministra Bulatovića.

MOMIR BULATOVIĆ:

Njegova slika je obišla čitav svijet. On je išao u Zagrab, u Ruskoj ambasadi je pregovarao. Sutra će to iskoristiti Hrvatska kao krunski dokaz za našu političku licemjernost i dvoiličnost.

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo tako da zaključimo? (Odobranje).

Pomoćnik načelnika za pozadinu - sada je general-major Milovanović. Tu je sledeće pitanje aktuelno: da li to mesto zamenika ministra popunjavati aktivnim vojnim licima, odnosno generalom? Ako tako popunjavamo, to je jedno, a ako ne, onda Milovanović ostaje gde jeste.

Znači, ključna odluka je - da li popunjavati mesto zamenika sa generalom Vojske Jugoslavije?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako se ja dobro sjećam, sve ono što je u najvećoj mjeri opterećivalo rad i odlučivanje Vrhovnog savjeta odbrane bili su sporovi na ovoj "revolucionarnoj" relaciji: kako da podjelimo nadležnost izmedju Ministarstva odbrane, koje de facto po novom

Ustavu treba da bude civilna spona državne kontrole nad Vojskom i stare koncepcije Generalštaba? Slobodane, sjećaš se koliko smo puta po raznim sferama to pitanje raspravljali.

Mislim da je tu najmerodavnije mišljenje ministara odbrane i predsjednika Vlade. Čini mi se da je još uvijek Ministarstvo odbrane opterećeno nizom problema, upravo na toj relaciji. Mislim da je krajnje zabrinjavajuća činjenica po koncepciju i po ustavno opredeljenje Vlade i Ministarstva odbrane da je gotovo tri četvrtine zaposlenih u Ministarstvu odbrane aktivnih vojnih lica, koji su objektivno razapeti između činjenice da su se naređuje po liniji komandovanja i rukovodjenja i da moraju da sprovode državnu politiku koju kreira i formira Vlada SRJ.

Mislim da bi bilo jako dobro da na mjesto zamjenika ministra dodje civilno lice i da radimo što više na tome da u mjeri mogućeg, od Ministarstva odbrane pravimo civilni organ državne administracije, čime bismo smanjili ove nesporazume koji sada postoje, a koji nepotrebno opterećuju ukupno stanje u Vojski Jugoslavije.

RADOJE KONTIĆ:

U svim konsultacijama oko ministra i zamjenika ministra za odbranu, sa predsjednicima vlada, sa predstavnicima Savezne vlade i ministrima, svi su jednodušni u tome da zamjenik ministra odbrane treba da bude civilno lice.

PAVLE BULATOVIĆ:

Pitanje je politike, kako hoćemo da izgrađujemo i koncipiramo Savezno ministarstvo za odbranu, jer po sadašnjem faktičkom stanju, 75% zaposlenih u Ministarstvu su aktivna vojna lica, a 25% su civilna lica.

Mislim da kao resor u Saveznoj vladi Savezno ministarstvo teško može biti u striktnom smislu riječi organ uprave nadzora i kontrole, ukoliko je dominantna struktura Vojske. Ništa ne znači to što je ministar civil, jer se onda postavlja pitanje zastupanja Saveznog ministarstva pred Vladom, pred Saveznom skupštinom itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ima jedan racionalan prilaz, što Perišić nije rekao, a možda misli na to - bar ja sam ga tako shvatio. Znači, je nova praksa civilni ministar. To je krupna odluka. Među izmedju nove i stare prakse treba neki "most". Ja od sveg što podržavam praksu civilnog ministra i mislim da treba da bude civilni ministar odbrane, što je u većini zemalja demokratskih sistema slučaj.

Mislim da ne smeta ako bismo u jednom prelaznom periodu imali zamenika ministra generala, koji čini "most" između Generalštaba i Ministarstva odbrane u smislu boljeg koordiniranja rada itd. To principijelno ne bih isključivao kao mogućnost. Ali, to je praktično pitanje koje zajednički treba procenimo da vidimo. To ima svoje prednosti. Ti, Pavle, nemaš zamenika. Zamenik može biti general koji je baš na mestu pomoćnika načelnika Generalštaba za pozadinu. To je general koji se bavi najvećim delom posla koji je, inače, po prirodi stvari deo posla Ministarstva odbrane: budžet, zakoni, pravna pitanja, personalna pitanja itd. Ne bavi se pitanjem komandovanja i osposobljavanja Vojske.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da, ali ostaje ti otvoreno pitanje subordinacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

U kom smislu?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ukoliko dodje do razlike u gledanjima između Generalštaba i Ministarstva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema subordinacije - on odgovara ministru, ne može da odgovara načelniku Generalštaba, on je zamenik ministra.

PAVLE BULATOVIĆ:

Odgovara načelniku Generalštaba kao vojno lice - prima naredjenja, izvršava naredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi kao Vrhovni savet odbrane smo Vrhovna komanda. Prema tome, načelnik Generalštaba je načelnik Štaba Vrhovne komande. Mi možemo da kažemo da se odobrava da se imenuje za ministra, jer mi smo komandant Vojske, i da će za vreme vršenja te funkcije isključivo odgovarati ministru odbrane i predsedniku Vlade, jer je on zamenik ministra u administraciji itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Time nisi dobio ništa, jer izvučeš čovjeka iz Generalštaba, potčiniš ga ministru.

RADOJE KONTIĆ:

Bulatović je ministar. Kada njema njega, zamenik je ministar, a on je vojnik.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zato sam i rekao da odgovara ministru odbrane i predsedniku Vlade, jer u funkciji zamenika ministra odgovara ministru.

RADOJE KONTIĆ:

On nema ništa sa Generalštabom. Zašto onda treba da bude vojnik?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zbog kompetentnosti!

MOMČILO PERIŠIĆ:

On razume suštinu problema.

RADOJE KONTIĆ:

Izvinjavam se, on bi mogao da bude, eventualno, sekretar koji razmatra opšta pitanja, ali zamenik ne bi mogao da bude. Sekretar ministarstva je treće lice koje se bavi opštom koordinacijom.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je možda dobro rešenje.

Jer, zamenik ministra je - alternativni ministar.

MOMIR BULATOVIĆ:

Za sekretara se može poslati neki stručan pukovnik

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ministarstvo još konačnu fizionomiju nema. Do sada je to kompletno bilo vojno, sada treba da bude pretežno civilno. Koji su to civili i koja je to škola koja je te ljude sposobila da pripreme društvo za rat, počev od nastave u školama, da zaključno sa namenskom proizvodnjom itd.

Ovde želim da gospodinu ministru pomognemo što više do nekog narednog perioda, a nikako da protežiram da General utiče na rad Ministarstva. Taj čovek je bio direktor "Djura Đaković". On poznaje dobro problematiku i mogao bi da pomogne gospodinu ministru.

RADOJE KONTIĆ:

Ja govorim o funkciji, ne o čovjeku. On je ministar u odsutnosti ministra. Vojno lice bi, eventualno, moglo da bude sekretar Ministarstva. Zamjenik ministra mislim da ne može biti aktivno vojno lice!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, možemo to da odložimo?

RADOJE KONTIĆ:

Nema potrebe da odlažemo, nego da odlučimo, jer imamo rok 15. 10.

ZORAN LILIĆ:

Znači, danas mora da se odluči da li će zamenik biti civilno ili vojno lice?

PAVLE BULATOVIĆ:

Predsjedniče, mislim da je principijelno pitanje: ako je opredjeljenje da ministar odbrane bude civil, onda njegov

zamjenik koji ga menja u odsustvu mora biti civil. Jer, funkcija ministra kao civilnog lica je sa 50%.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, Pavle ti imaš užasnih problema. Za civilnu titu nemate čoveka, ne možete da ga nadjete.

RADOJE KONTIĆ:

Generale, ali sekretar je treća ličnost u ministarstvu i on to može raditi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Generala Milovanovića ne mogu sa ovog mesta staviti na tako nisko mesto. To je degradacija čoveka.

RADOJE KONTIĆ:

Nije to nisko mjesto.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da zaključimo: ministar i zamenik ministra odbrane su civili, a sekretar može da bude, po potrebi, vojno lice.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da Milovanović treba da ostane u Generalštabu, a da sto sekretara treba da obavlja neki perspektivan pukovnik koji bi to mogao da radi.

ZORAN LILIĆ:

Znači, zaključak je da ministar i zamenik ministra budu civilna lica, a sekretar, po potrebi, može da bude i vojno lice - to je po rangu treća funkcija u Ministarstvu.

MOMČILO PERIŠIĆ.

Imaš Kovača - najbolje je da ti on ostane, da ne dajemo drugog. Milovanović će ostati u Generalštabu.

ZORAN LILIĆ:

Znači, Milovanović ostaje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Šta ćemo sa Pantelićem?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pantelić ima svoje mesto, ostaje na svom mestu.

RADOJE KONTIĆ:

Da li bi on mogao doći u SDPR, jer je dobar vođa?
U SDPR-u se okreće 500 miliona dolara.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, idemo dalje.
Ćopića smo već prebacili.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. Ojdanić ostaje na svom mestu i vrši dužnost komandanta dok ne nadjemo komandanta.

ZORAN LILIĆ:

Kovačević Savo preuzima ulogu Ćopićevu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. Potpara Milić je na svojem mestu gde je predložen. Čekić isto tako. Cokić ide u penziju, a umesto njega dolazi Ojdanić, ali u svojstvu vršioca dužnosti.

ZORAN LILIĆ

Pa. Ć ostaje, pošto ovde nismo promenili.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ostaje Pantelić. Ćurčin ostaje tu gde jeste. Terzić ostaje načelnik Štaba. Dišović ostaje, isto, na svom mestu. Radošević Miljko vraća se iz statusa lečenja na mesto načelnika Štaba. Bojović Slobodan ide za načelnika Operativnog.

ZORAN LILIĆ:

Marjanović ostaje u Užičkom korpusu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da.

Treba da nadjemo rešenje za Rakić Dušana.

I Ratomir ne ide tamo, ostaje gde jeste.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, znači, to smo završili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što ne date Rakića u SDPR?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne može on to da radi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto ne može? Prima generalsku platu. On je čovek stručan za tehiku, razuman je čovek. Može da radi na obaveštajnim poslovima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Hoćete li vi meni da dozvolite da malo porazgovaram s njim, pa da vam predložim.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne mora biti direktor SDPR-a, neka bude jedan od
društva.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je admiral i sada ga stavljamo za običnog direktora
- mislim o nije u redu. Da je glavni direktor, u redu, ali
ovako ne može. On će radije ići u penziju.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, idemo dalje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Zamolio bih da general Perišić prenese admiralu Rakiću iskrenu želju Vrhovnog savjeta odbrane da pomogne. Ona prevazilazi neka lična shvatanja. Mislim da smo stvarno prešli preko svih ograničenja koje nam vezuje ruke.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, ja ću njemu preneti i videti šta bi mu odgovaralo, pa ću vas na sledećem sastanku sa tim upoznati.

ZORAN LILIĆ:

Idemo na

TEKUĆA PITANJA.

Predlog Ministarstva odbrane da se da saglasnost na Osnove plana i programa obučavanja za odbranu zemlje i osposobljavanje za odbranu zemlje.

Ovo je sve usaglašeno sa nadležnim republičkim i savezanim ministarstvima, kao i sa Generalštabom Vojske Jugoslavije - piše u dopisu ministra Pavla Bulatovića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo mnogo opravdani primedbi. Ovo dolazi u obzir ako se radi o Uredbi o obuci studentske i srednjoškolske omladine ostane kakva jeste. Primedbe na Uredbu su sledeće:

Da studenti i srednjoškolci po završenom razredu u letnjem periodu treba da se pozivaju na obuku. Za to trebaju posebna finansijska sredstva, za to treba posebno angažovanje ljudi. Veoma je teško tako ljude obučavati. Odziv će biti jako mali, a sankcija za neodazivanje će biti, takodje, mala.

Mnogi predlažu da u programu srednje škole i fakulteta bude predmet, kao što je to bilo do sada. Time bi bilo tri puta jeftinije školovanje, odgovornost daleko veća, kvalitet veći i postojeća materijalna baza - ima oko 500 kabineta - mogla bi da se iskoristi.

Ako idemo na to da menjamo Uredbu, onda ovaj Program ne bi mogao da prodje. Ako mislite da se ostane pri sadašnjem rešenju Uredbe, na ovaj Program nemam primedbi.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da smo se oko tih pitanja raspravili onda smo razgovarali o izradi Zakona o odbrani. Bio je decidan stav da predmet Odbrana i zaštita ne može da bude institucionalizovana u školskom sistemu. Uredba o obučavanju i osposobljavanju građana koju je Savezna vlada usvojila, donesena je na bazi takvog zakonskog rješenja, kao i ove osnove planova za obučavanje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ima li u školi Predvojnička obuka?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nema, to je izbačeno Zakonom o odbrani. Koliko se sjećam, o tome je razgovarano i na Vrhovnom savjetu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne sećam se da je o tome bilo reči, bar što se tiče predvojničke obuke.

RADOJE KONTIĆ:

Ne vredi, tu je Zakon donjet. Bilo je dosta razgovora na tu temu.

ZORAN LILIĆ:

Da prihvatimo ovo što je predložilo Ministarstvo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovaj materijal koji je dalo Ministarstvo odbrane je u skladu sa Zakonom o odbrani. Međutim, ovo što je sada rečeno objektivno vodi niz problema: to je stvaranje kampova zbog kojih su nas, u suštini, opozicione partije izvrgle ruglu, jer nije u duhu sa osnovnom idejom koju smo imali.

Mislim da bismo mogli formalno da usvojimo ovo, a da

sugerišemo Saveznoj vladi da pokuša da iznadje mogućnosti ovaj Program realizuje, ali kroz neke forme dopunskog obrazovanja u sistemu obrazovanja, ovo što je sada rečeno. Jer, mi obično nemamo finansijskih mogućnosti da taj trošak uzmemo na sebe.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sve zemlje sveta imaju kroz redovne programe obuku građana za odbranu zemlje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda to ne treba tako rešiti. Ako Zakonom predviđamo u redovnom sistemu obrazovanja - u redu. Ali, da se uz redovni obrazovanja planira odgovarajuća obuka, pa da se kaže: ne do ocenu koja mu ide u svedočanstvo, nema nastavu oko toga, nego se na devojke, a i one su imale predvojničku obuku, nego samo na buduće vojne obveznike i ima, na primer, aktivnost koja je planirana i po Zakonu obavezna Uredbom uz srednju školu odgovarajuću obuku.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nama je mnogo jeftinije da dodje pukovnik u srednju školu, nego da srednja škola dodje kod njega.

PAVLE BULATOVIĆ:

Taj dio nije sporan - vjerovatno niste imali prilike da vidite Uredbu. Tamo je planirano 84 nastavna časa van redovnog školskog sistema, ali da se koriste postojeći kabineti u školama itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što piše "odnosno 14 dana"? To asocira odmah da ćeš 14 dana da ih teraš u kamp.

ZORAN LILIĆ:

Izbaci to "14 dana".

PAVLE BULATOVIĆ:

Dobro, to je samo preveden broj časova u dane.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da su ovo dobre sugestije i da ih pri
Da se ovo sve sprovede paralelno sa sistemom redovnog školovanja
u srednjoj školi. To je obavezna nastava, bez ocenjivanja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, i to treba podeliti u dve godine.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovde imam predlog stručnjaka. Znači, da se
da Uredba u sledećem:

"Osposobljavanje srednjoškolske i studentske omladine
za odbranu ostvaruje se u okviru redovnog nastavnog procesa
u izučavanju posebnog predmeta koji čini sastavni deo nastavnog
programa..."

RADOJE KONTIĆ:

To je Zakon.

MOMČILO PERIŠIĆ:

"Nastava se sprovodi u srednjoj školi u završnoj godini,
a na fakultetu u prvoj ili eventualno u drugoj godini".

MOMIR BULATOVIĆ:

Vojni obveznik je dužan da izvršava svoje obaveze
iz Zakona o odbrani. On ne mora da ide u srednju školu, ali mora
da prodje obuku za osposobljavanje za odbranu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zato, treba da se kaže: "Za vojne obveznike koji se
nalaze na redovnom školovanju u srednjim školama, uz nastavni
proces u srednjim školama organizovaće se odgovarajuća obuka.
Za vojne obveznike koji se ne nalaze u tome, organizovaće se u
okviru mesnih zajednica" itd. To je, uglavnom, seoska omladina.
On je završio osnovnu školu, neće da ide u srednju, ore njivu na
selu, ali ga okupiš u mesnoj zajednici, pa imaš neku obuku,
organizuješ gadjanje, na primer, za tri sela itd.

PAVLE BULATOVIĆ:

To, upravo, ovde piše: "Cilj obučavanja je u srednjih škola, studenti, građani koji ne pohađaju srednju školu i građani koji nisu raspoređeni u jedinicama civilne zaštite, u službi osmatranja i obaveštavanja i jedinicama već državnih organa, seknu znanja neophodna za odbranu zemlje i se obuče za praktičnu primenu mera i postupaka..."

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali ovo umekšaj u ovom smislu - izbac "14 dana

ZORAN LILIĆ:

Znači, dajemo saglasnost na Osnove planova i propozicije za odbranu zemlje i osposobljavanje za rad na poslovima odbrane zemlje, uz korišćenje svih mogućih raspoloživih kapaciteta u školama i uz izbacivanje ovih 14 dana, što podseća na moguće kampove.

Sledeće je RAZMATRANJE DODELE BRODOVA ZA SRPSKU VOJSKU KRAJINE.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Republika Srpska Krajina ima reka, a nema nijedan brod za kontrolu stanja na svojoj obali, a mi u Rečnoj ratnoj flotili imamo viška brodova, predlažem da im se dodele četiri broda, da bi formirali svoju rečnu ratnu flotilu.

ZORAN LILIĆ:

To su dva minolovca i dva desantna čamca koji će plovidi Dunavom.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pošto je to van moje kompetencije, molim vas da to odobrite.

ZORAN LILIĆ:

Da li se s tim slažete? (Odobranje).

03458049

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Samo, da se ne povlači da ih sada naoružavamo
ne ide po novinama.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, to će sve biti tajno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neće tajno moći da plovi Dunavom, nego ne se zna
da imaju svoje brodove.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ali, Savezna vlada treba da donese takvu odluku,
se radi o saveznoj imovini.

RADOJE KONTIĆ:

Ako odlučuje o tome Savezna vlada, to ne može nikako
biti tajno.

ZORAN LILIĆ:

Evo, donela je Savezna vlada odluku, tu je Raja!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi sada to da damo, a ti ćeš u stabilnijim prilikama
da doneseš odluku (obraća se Radoju Kontiću).

RADOJE KONTIĆ:

Slažem se.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo doneli jednu odluku da ti to, Rajo, možeš da
radiš.

Idemo dalje:

REPORUKA ZA USTUPANJE DELA OBJEKTA U VRNJAČKOJ
BANJI VOJSCI JUGOSLAVIJE.

Reč ima general Perišić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nama u sistemu protivvazdušne odbrane treba da
OC PVO koji prati kompletnu situaciju. Pokrili smo celu Jugosla-
viju, a na tom prostoru oko Vrnjačke Banje nismo. Imamo objekat
izvučenu iz Slovenije i Hrvatske - kompletnu koju nemamo
ugradimo, je nemamo pogodan objekat pošto nemamo para
ranje, a ima ovaj objekat u Vrnjačkoj Banji, pa ako se kaže
deo objekta bismo uzeli. Inače, objekat je prazan. Tim
pokrili kompletno naše nebu u smislu PVO.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zar nemamo pokriveno nebo, bez toga?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo, ali pokretni, a ovo bi bio stacionarni, koji
bi mogao da radi tokom cele godine u svim meteoslovima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Gde je taj objekat - u samoj Banji?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na izlazu iz Vrnjačke Banje.

TOŠAN LILIĆ:

To je nekad koristila teritorijalna odbrana - pod-
zemni i nadzemni objekti. Sada se jedan deo koristi za potrebe
civilne zaštite, a ostalo je prazno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čiji je taj objekat?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bivše TO, a sada Vlade Srbije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Moramo to videti s' Vladom. Ona ima komisiju za to.

Nema nikakvih smetnji za to, samo to mora videti sa Vladom.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam mislio da naša sugestija bude prema Vla
da zajedno sa Momom to vide.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja sam poslao dopis Vladi.

ZORAN LILIĆ:

Da, mi sugerišemo da se tome izadje u suzb
ukupnog podizanja bojeve gotovosti.

Da li možemo tako da zaključimo? (Odobrovanje).

Dalje, poslednje što imamo na dnevnom redu je:

PREGLED NOVČANIH PRIMANJA U VOJSCI JUGOSLAVIJE

Moma ima predloge.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako dozvolite, pre toga bih da definišemo Prevlaku.
Republika Hrvatska je jednostrano donela odluku i
proglasila "plavu zonu" svojim teritorijalnim vodama. Ja sam raz-
govarao sa predsednikom Bulatovićem. Mi smo mišljenja da bi bilo
dobro da mi sa našom Mornaricom štitimo "plavu zonu", a ja sa
Prelom ima sutra razgovor. Ja bih njemu rekao: "pošto je zabra-
njeno da u plavu zonu ulaze bilo koje snage - i naše i hrvatske,
a hrvatske već ulaze; čak i u "žutoj zoni" da se ništa ne radi;
a Hrvati već rade, pa predlažem da se Ratna mornarica stavi u
zaštitu teritorijalnih voda u "plavoj zoni", tako što će da spre-
či hapšenja od strane organa Hrvatske naših građana, tako što
će da spreči ulazak njihovih glisera itd. i da zapreti, ako
bilo šta udje, da će upotrebiti čak i vatru, jer tako ćemo mnogo
lakše to zaštititi, jer Hrvati obzirom da imaju kopnenu vezu i
pomorsku, malo po malo uzurpiraju stvari i sutra može doći do
situacije da to moramo vraćati ratom; pa, da ne bismo vraćali

ratom, da mi njima malo pokažemo "zube"!

MOMIR BULATOVIĆ:

Moja su razmišljanja na tu temu sljedeća: Izjava Hrvoja Kačića, koji, u suštini, nije zvanična ličnost, koja uslijedila je tri ili četiri dana posle veoma povoljne koju je za našu stvar u Ženevi dao lord Owen oko Prevl izjava Kačića je digla našu opoziciju. Mi smo to smirili da je to sasvim sada u redu.

Ali, mislim da bi bilo dobro da general upozori generala De la Prela da smo mi do sada ulagali protesta, a ništa od toga nije riješeno. Mislim da bi bilo do prvi hrvatski policijski čamac koji uđe u "plavu zonu" da potomo, da se izvinemo i da kažemo da je nesporazum. Jer, dok mi njma stalno popuštamo, oni nama stalno tamo zveckaju oružjem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja vas molim - čekajte da nam skinu ove sankcije; nemojte u narednih nedelju dana da potapate ništa.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi bismo se izvinili zbog incidenta!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemojte da napravimo cirkus, da posle zaseda Savet bezbednosti!

MOMIR BULATOVIĆ:

Pohapsili su nam tamo ljude, svakom uzimaju pare itd. Nesigurnost je u Herceg Novom velika. Dobro, da malo sačekamo, ali da general Perišić upozori De la Prela.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Razgovor sa De la Prelom može odmah da bude, ali nemoj, molim te, da nešto potapaš i da pucaš dok se ne skinu sankcije.

ZORAN LILIĆ:

Ti mu, Momo, reci da ćemo to uraditi!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, De la Prel mora da preuzme odgovor.
Ti, Momo, njega pitaj: "Generale, hoću li ja ili Vi
odgovornost za to?"

MOMIR BULATOVIĆ:

Hrvati osporavaju da Tudjman nije potp
Sporazum. Kako nije potpisao, gledali smo to!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni su ubedjeni da nije potpisao.

MOMIR BULATOVIĆ:

Rezolucija Savjeta bezbednosti 797 je to potvrdila
i pozdravila mirovni sporazum. Prema tome, oni moraju da štite
taj dio. Dobro, da ih još ne potapamo, ali bi mi bio "merak" da
im potopimo jedan čamac! (Smehe).

Onaj tekst u "Pobjedi" koji je objavio moj spoljno-
politički savjetnik, koji sam ja faktički objavio, uzmite i
dajte im ga.

ZORAN LILIĆ:

Momo, šta imamo još?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima još dve stvari:

Jedna stvar su PREDUZEĆA NAMENSKE PROIZVODNJE.

Da se ona ne bi otudjila u smislu kupovine od
strane privatnika, da se proglase javnim preduzećima, jer ona
su od posebnog interesa za odbranu zemlje. Plašim se da to ne
ode u privatne ruke.

Još jedna stvar: Ratko Mladić je juče bio kod
Vas (obraća se Momiru Bulatoviću). On je tražio neka sredstva.
Mi imamo ta sredstva van formacije, to je za brdske topove 76 mm i

ZIS-ove 76 mm. Traže municiju! Ja tražim vaš stav po tome li da mu ne dajemo ništa, ili da mu to što imamo damo? To jvan formacije; to su sredstva koja su kod nas izbačena iz be, a municiju imamo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo danas na tu temu dosta razgovarali Slobodana. Ja sam Slobodanu par rečenica rekao. Mislim odluku teško možemo donjeti, bez malo opširnije analize. Da li je sada vrijeme za to - ne znam?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Morali bismo da ukinemo Odluku Savezne vlade, ili odlučimo da radimo mimo Odluke Savezne vlade.

MOMIR BULATOVIĆ:

Na žalost, obistinjuje se ono što smo mi od ranije znali, a to je da je taj narod tamo izložen pogibiji i tragediji velikoj! Na žalost, još uvijek ni u vojnom vrhu, a u državnom odavno, nema saznanja o težini sadašnje situacije.

Ja sam juče razgovarao sa Ratkom Mladićem. Ponovljena je, od riječi do riječi, naša priča iz Karadjordjeva, s tim da je sada još veći emocionalni naboj, zbog toga što je situacija na terenu teža nego ranije. Oni uporno insistiraju da se mora obezbjediti gorivo i municija - i gorivo kojeg nema i municija, koje nema! Onda su se ponovile i one priče da se ne može mirno stajati "skrštenih ruku", te "da će se otimati to što ima ovdje"!

Mislim da, apsolutno, vojničkog rješenja tamo nema - postoji samo jedno: političko rešenje! Kako i na koji način do toga da dodjemo, to je pitanje kojim se već mjesecima bavimo?

Ratko Mladić je od mene tražio "da ja, zajedno sa komandantom Druge armije, pronadjem neke tajne puteve snabdijevanja da proturimo to što je njemu neophodno". Ja sam ga zamolio da prihvati da ja nikakvog prava nemam, nikakvu namjeru da uradim bilo šta što je suprotno od onoga što smo se dogovorili ovdje na nivou države, a s druge strane, stvarno uvažavam probleme u kojima se on nalazi, ali ne mislim da je rješenje u opštoj pogibiji.

koju su oni tamo spremili i proširenju ratnih sukoba!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni potpuno pogrešno vide opasnost. Očigledno najveća opasnost preti od rukovodstva sopstvenog, koji tezi da je "Srbima malo pola Bosne i Hercegovine, da dve trećine stanovništva koje čine Hrvati i Muslimani pravo na mesto pod suncem i da to pripada njima"! Jer hoće da eskaliraju rat, koji je apsolutno suluda bez mi, ni na kakav način, ne možemo da prihvatimo!

On je nama i onda rekao da imaju par stotina za poslednja dva meseca; to su sve uludo izgubljeni životi. Ko zna koliko će još tako uludo izgubljenih života da bude, zato što oni nemaju "petlju" da raščiste svoja pitanja i da pogledaju istini u oči. Mi smo njima lepo ponudili: "Evo, neka mi budemo odgovorni za prihvatanje Plana, ako vi nemate "petlju" za to" - ni to nisu hteli da prihvate. Mi smo im ponudili da sami mi snosimo odgovornost, politički teret toga, da im pomognemo u svemu! Ne možemo više od toga - ne možemo da damo ono što nemamo! Oni to ne razumeju ili neće da razumeju!

Ono što smo razgovarali oko mogućih političkih uticaja naših ljudi u Vojsci RS, mislim da je ta mogućnost sada definitivno otpala; ona više ne postoji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne postoji!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ratko Mladić je, takav kakav je, još uvijek najrazumnija opcija i varijanta u Republici Srpskoj. Objektivno, Ratko Mladić više ne postoji u vojničkom smislu, čim nije u situaciji da pomaže i štiti taj narod. Ono što mene brine, to je da je svaka njegova opcija, opcija koja završava sa pogibijom: "Ili mi dajte gorivo i municiju, kojih nemate, ili ću vam ja oteti, pa ćemo se pobiti između sebe u "interesu" srpskog jedinstva, ili ću ja izaći na front i poginuti od turske ruke, kao junak srpskog naroda". Ni u jednoj varijanti nema rešenja za opstanak Srba u

Republici Srpskoj. Kako me juče informisao, on se nije čuo sa Radovanom Karadžićem od onog našeg susreta i razgovora, ni video s njim - do sinoć.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pre toga se nije čuo jedno mesec dana.

MOMIR BULATOVIĆ:

On je doslovno, kako kaže, obilazio po helikopterom da bi se ljudi uverili da je živ!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Danas je SRNA objavila da se Karadžić sreo sa Jeljcinom u Njujorku. Pitali su Ovena da li je to tačno, a ovaj je rekao: "To je dobra šala!"

Oni imaju neke svoje potpuno "otkačene" ideje. Ja mislim da je to, zaista, prešlo granicu zdravog razuma.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mladić uporno insistira na tom političkom kontaktu i susretu, jer ne može da riješi vojničke probleme nikako - ne može bez politike. Evo, ja sam vas informisao, ja sam se ponudio, ako vi procenjujete, da sjednemo i da popričamo. Ja sam unapred svjestan ishoda i svrsishodnosti takvog susreta, pa čak i mogućih špekulacija od svega toga.

Ideja je da pokušamo još jednom da vidim - da li se ovaj razvoj događaja koji je, očigledno, nepovoljan po srpsku stranu u bivšoj Bosni i Hercegovini, iukoliko odrazio i na samog Radovana Karadžića. Mislim da ove garancije i dopunska uvjeravanja koja je Slobodan Milošević uspio da doslovno "izboksuje" u diplomatskim susretima, makar zaslužuju da istestiramo to: da li imaju ikakvu reakciju kod njih?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Odgovor ti je negativan - odmah ću da ti ga dam!

MOMIR BULATOVIĆ:

Onda, u suštini, mi ćemo se sukobiti sami između

sebe - za mjesec, dva, tri! To je nerazumno. Ja gledam: oni mogu da odbrane Trebinje, a neće da potpišu mape ako nisu do Neretve! Nemaju naroda da odbrane ni tu teritoriju! Sada vo vo da ginu Nevesinji, Gačani!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vi se dobro sećate našeg poslednjeg sastanka Dobanovcima. Mi smo sve to vrlo detaljno analizirali. sa zajedničkim ocenama, izašli sa zajedničkim zaključcima, oni su to jednostavno "izbacili kroz prozor" i poneli oči za dalji tok stvari

MOMIR BULATOVIĆ:

Jedno je kada čovjek pretpostavi šta će se desiti, a drugo je kada stvarno počne da se dešava.

Molim vas, da samo pojasnim svoju poziciju: ni na kraj pameti mi nije da promjenimo našu Odluku, ali pokušavam za sebe da pronadjem da li imamo neki međjukorak, nešto da pokušamo da njih privedemo razumu? Apsolutno smatram da ne smemo popustiti ni za "jotu".

Juče sam Ratka Mladića doživio kao očajnika, koji je helikopterom odletio sa položaja, gdje je ostao ZIS sa dvije granate, a s druge strane mu dolazi desetine hiljada Muslimana!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja bih nešto rekao u prilog Vaše teze. Kada bi oni bili izolovani, to ne bi imalo refleksa nas - doneli su takvu odluku, i neka bude tako! Ali, pošto su oni izolovani, razvojem događaja kod njih je takav, a oni će biti istrajni u tome, onda će početi prostor po prostor da gube! To će onda dovesti i do ugrožavanja naše bezbednosti. U tim očajničkim pokušajima postoji velika mogućnost da se to prenese na naš teren, na raznorazne načine.

Bilo bi dobro da se nadje bilo kakav međjukorak da se to spreči; da se pozove Karadžić i ovi - možda su oni i promislili mišljenje. Ja imam mišljenje da je ne samo Mladić u očajničkom položaju, nego da su i oni u očajničkom položaju. To neminovno

vodi u ugrožavanje bezbednosti SRJ sa njihove strane.

Molim da se, radi zaštite i bezbednosti, bilo smisli.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ratko mi je još prenio da gdje god je došao su ga pitali: "Da li je moguće da su stvarno donjeli ovakvu odluku", a on nije imao hrabrosti da ka to stvarno tako. Taj narod još uvijek živi u zabludi da neka politička "igra" da je neki sukob!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To oni sami "podgrevaju". Karadžić mu je rekao je s nama u kontaktu!?

MOMIR BULATOVIĆ:

Sjećate se kako je reagovao Ratko Mladić kada smo mu onda decidno rekli naš stav: "Ne daj bože da zidovi ovoj Sada će početi ljudi masovno da bježe."

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njemu je to Moma Perišić sve objašnjavao, bio tamo, vojničkim argumentima. Na žalost, nisu pomogli. Vojnički argumenti. On je, pretpostavljam, to malo bolje nego što mi možemo da mu objasnimo?

ZORAN LILIĆ:

Ove im granate sigurno neće pomoći, ali narod tamo, a nama će napraviti mnogo novih problema. Jedino moguća varijanta jeste da prihvate ono što nisu prihvatili. Oni su ponovo doneli odluku kakvu su doneli, protivno dogovorima.

MOMIR BULATOVIĆ:

Čak i da damo to čega nema, samo bismo ušli u opciju pojačavanja rata, u kome Vojska RS izvjesno gubi. Ratka: "Šta ako to i damo"? - kaže: "Izdržao bih dva mjeseca, bih onda ušao u zimu, oni ne bi imali pokrete" itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta bi onda bilo!?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ništa - još veća pogibija i uništenje! On vojnike tamo ostavlja, doslovno, sa po dva-tri metka.

Ja mislim da treba da razmislimo, da vidim postoji neki medjukorak, da li ima, makar i s naše strane pokušaj da uradimo, neki politički kontakt - ne da mi je odluke, jer nemamo nijednog razloga za to.

Gospodine generalu, on se Vama juče javio - vašem ovlaštenju je komandant Druge armije bio njegov dom.

MOMIČILO PERIŠIĆ:

Da. Ja sam želeo da porazgovara i s Vama.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam mu obećao da ću to što on priča prenjeti ovde i rekao sam da će moje mišljenje biti apsolutno identično onome koje je čuo u Karadjordjevu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, bili smo tamo svi zajedno. Ne vidim da imamo šta da promenimo u odnosu na svoj stav - ne vidim nove momente?

Šta imamo još?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo PLATE ZA PRIPADNIKE VJ U REPUBLICI SRPSKOJ

U dve kategorije, tamo ukupno ima 4.614 ljudi. Do kraja godine trebalo bi da damo 5 miliona i 622 hiljade dinara kao neku vrstu pomoći. To prosečno mesečno iznosi nešto više od milion dinara.

RADOJE KONITČ:

Ali, to je za porodice?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, ovo je ukupno sve što dobijaju, ono što bi dobijali da normalno dobijaju kao i do sada. Pošto samo tražimo modalitete, ja predlažem, ako je moguće, iz okvira dosadašnjeg budžeta, da im dajemo do kraja godine, ali ne kao plate, neku vrstu pomoći porodicama. Ja i Ministarstvo se obavećemo u skladu sa vašom odlukom, nadjemo načina kako da to realiziramo. Ovo je neto.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da je ovo ideja da se umanje socijalna pomoć porodicama?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ovdje ima oko 15 hiljada ljudi kao njihove porodice; da ne bismo stvarali tenzije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne "da ne stvaramo tenzije" - oni mogu da stvaraju tenzije, jer mi ne možemo da prihvatimo da je to sve mimo odluka, nego je isključivo humani razlog - treba da se pomogne. Ako je reč o socijalnoj pomoći, to ne spada u posao Vojske Jugoslavije - to nije ni pitanje bojeve gotovosti, obuke ili bilo šta drugo.

Što se tiče te socijalne pomoći, mislim da treba da prebacimo Ministarstvu za socijalna i boračka pitanja i da im omogućimo da se da određena pomoć porodicama, po nekim modalitetima koje bi oni napravili. Zašto bi to Vojska radila?

MOMIR BULATOVIĆ:

Nemamo u budžetu para!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Imamo ove pare u budžetu - te pare se iskknjižavaju u njihovom budžetu namenjene za 30. kadrovski centar. Ali, to je stvar koja spada u boračku zaštitu i socijalnu zaštitu, a ne u redovne aktivnosti Vojske.

RADOJE KONTIĆ:

Mi septembar, takodje, nijesmo isplatili.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo je ukupno što nije isplaćeno od sada do godine, uključujući i septembar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Bilo je reči da je to oko pet miliona mes

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, ja sam bio pogrešio - to je oko miliona. Evo, po kategorijama: ima 2.634 oficira, vojnika po ugovorima civilnih lica 1.688 - ukupno 4.614 lica.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je 200 dinara prosečno po glavi. To nije bilo tako!?

PAVLE BULATOVIĆ:

Za avgust je dato 3 miliona i 88 hiljada, bruto.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako onda može biti po milion!? Kada je isplaćeno za avgust?

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Početak avgusta prva tura, a 5. septembra druga tura.

PAVLE BULATOVIĆ:

Za septembar je isplaćeno samo 500 hiljada.

RADOJE KONTIĆ:

Za septembar nije ništa isplaćeno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Prije vaše odluke u Dobanovcima - to smo bili zamrzli, pa smo ostavili da danas donesemo definitivnu odluku.

PAVLE BULATOVIĆ:

Za avgust je isplaćeno 3 miliona 88 hiljada za 30. kadrovski centar, a za 40. centar 768.384 dinara, bruto.

Ako ovde idemo na socijalnu pomoć, onda se ljudima prekida radni odnos! Ako nema uplaćivanja doprinosa i poreza, onda se prekida radni odnos.

RADOJE KONTIĆ:

To je onda 15 miliona do kraja godine, ako se računa kako Pavle kaže, jer smo mi podigli u septembru 10%, znači, nije više 3 miliona 88 hiljada nego 3 miliona i 300 hiljada.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ovo je bez povećanja.

BODAN MILOŠEVIĆ:

Ljudi, ovo je za period od 1. 1. do 31. 8. To to nije u redu? Imamo ovaj Pregled.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ovo je do kraja godine, a to je do 31. 8. - ukupno to je isplaćeno. Ukupno je isplaćeno 9 miliona i 567 hiljada, a do kraja godine treba 5 i nešto miliona.

RADOJE KONTIĆ:

Neverovatno je koliko se razlikuju podaci!

MOMIR BULATOVIĆ:

Svaki put imam različite podatke!

PAVLE BULATOVIĆ:

Vi raspolažete neto podacima.

RADOJE KONTIĆ:

Ja govorim o neto podacima, ali ne može da bude ni neto: 8 mjeseci 8 miliona?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam razmišljao o modalitetu koji je Momir prošli put izneo - da porodicama damo neku pomoć u iznosu od prosečne plate ovde. Ne znam kolika je prosečna plata u Jugoslaviji?

RADOJE KONTIĆ:

Za avgust je 203 dinara, a ako je prosjek čitave godine - to je 122 dinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da kažemo 200 dinara, toliko ćemo dati porodicama kao socijalnu pomoć, ali da to uradimo preko Ministarstva za boračka i socijalna pitanja.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ta ideja je dobra. Samo, da bi se realizovala, mora se uraditi niz drugih stvari: prvo, moramo da ukinemo 30. kadrovski centar, a posle toga moramo da nadjemo osnov po kome će Ministarstvo za rad, zdravstvo i socijalnu politiku to da isplati. Onda, definitivno, gube ljudi prava iz radnog odnosa?

Ono što je za mene bitno, to je bilo i onda postavljeno: koliko mi vremena to možemo da tolerišemo - mjesec, dva, tri? Ako se ja dobro sjećam, suština ondašnjih prijedloga je bila, recimo:

Stav jedan - ukida se 30. kadrovski centar.

Stav dva - starešine iz 30. kadrovske centra primaju se u roku od, pa ćemo odrediti rok od dva, tri mjeseca ili mjesec dana, javiti na novu dužnost u Vojsku Jugoslavije.

Stav tri - oni i njihove porodice imaju pravo na toliko i toliko posto ličnog dohotka.

S obzirom da nisu velike pare u pitanj, mogli bismo da idemo i više od jednog prosječnog ličnog dohotka - recimo, da kažemo "80% od prethodnog ličnog dohotka". Za mene je bitan vremenski period u kojem to radimo. Jer, ako dobro pratim našu logiku, to su oficiri koji su tamo otišli po našoj odluci; po našoj odluci oni odatle treba i da se vrate.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vrlo je malo otišlo po našoj odluci, ovo što je

Momo slao.

ZORAN LILIĆ:

Kroz Centar je malo otišlo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali ukupno gledano, svi ovi su ostali po nekoj odluci - otpočetka, da se formira SRJ, ljudi rođeni na tom prostoru ostaju tamo, sa statusom oficira, kao i svi drugi, a posle toga što je išlo - uklapalo se u to.

RADOJE RONTIĆ:

Prošli put smo ovde govorili o nekim dodacima, dnevnica itd. i to je bilo po pojedincu hiljadu dinara. Sada je predloženo 200 dinara!? Podaci su tako različiti!

MOMIR BULATOVIĆ:

Za mene je ovo logično: ako se on, u roku za koji se dogovorimo, ne javi ovde, to znači da mu se prekida radni odnos.

ZORAN LILIĆ:

I sva prava iz radnog odnosa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nama to nisu mirnodopska pitanja. Ovde se postavlja pitanje - hoćemo li da im finansiramo pogibiju? To je osnovno pitanje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni će izokrenuti logiku u to da smo mi, u stvari, omogućili njihovu pogibiju, jer napustiće komandant bataljona bateriju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako ti kažeš da napravimo odluku da treba da se jave ovamo, oni će da kažu: "evo, dobili smo da se javimo i napuštamo!"

Svi su oni odatle. Ratko ti kaže da je nemoćan, da nema nikakav uticaj na političko rukovodstvo, a ustvari, cela stvar je u skladu sa tom politikom - nema druge politike.

MOMIR BULATOVIĆ:

Priznajem da nisam pametan. Samo, tvoj predlog je mnogo bolji, ali u njegovoj realizaciji će se pojaviti hiljadu i jedan problem, jer onda mora da on izvrši prebilansiranje stavki u budžetu, mora da nađe neki zakonski osnov da ministar za rad, zdravstvo i socijalnu politiku odredi socijalnu pomoć koja će biti mnogostruko veća od one koju primaju socijalno ugroženi ljudi.

ZORAN LILIĆ:

Da li to može da da Crveni krst?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, imamo mi pravo da dajemo socijalnu pomoć - to nama niko ne može da zabrani.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, da idemo da se za ovaj mesec realizuje ovako, a da se u toku mesec dana i narednih to reši.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, već tri meseca se realizuje tako. Ti si tro puta tamo putovao, razgovarao. Ja ne znam, zaista, do koje mere možemo da tolerišemo takvu stvar za koju smo svi zajedno ocenili da je pogibija?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja se samo plašim naglog preokreta, što bi moglo da izazove ratne posledice po bezbednost. Kada se uzme ono: ne možemo dati sredstva jer nemamo odakle, ne damo im ni ovo, onda će se ubrzati proces dezintegracije Vojske, gubljenje teritorije. To se višestruko bitno odražava na bezbednost SRJ.

Zato sam predložio, pošto je uhodan sistem, da ovako ide za ovaj mesec, a da za sledeću platu Ministarstvo vidi sa Ministarstvom za socijalno osiguranje modalitet - da nas ovlastite da tako i uradimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si imao obavezu sa našeg prošlog sastanka da pripremiš za ovaj sastanak modalitete!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam pripremio da to tamo ovako, a da se u stvari saopšti da je to neka vrsta socijalne pomoći. Ja nemam mogućnost da u okviru Vojske predložim neki drugi modalitet, sem da se suštinski da kako se daje, a da se kaže da je pod plaštom nečeg drugog.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti podaci ti, uopšte, nisu tačni - njihove plate nisu 200 dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Verovatno je to samo plata dodataka?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo je plata bez dodataka.

ZORAN LILIĆ:

To je sigurno hiljadu dinara bruto.

RADOJE KONTIĆ:

Prošli put je bilo toliko, a sada 200 dinara?

ZORAN LILIĆ:

Nemoguće je da je 200 dinara?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moguće je, jer vojnici po ugovoru imaju ispod 200 dinara, a najviše ih ima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nešto tu ne štima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je prosečna plata.

ZORAN LILIĆ:

To je sigurno prosečna plata. Ima 4 hiljade ljudi, puta prosečna plat, to je 200 dinara. Nemoguće da je 9 miliona za osam meseci. To nisu nikakv epare.

RADOJE KONTIĆ:

Samo je avgust 5 miliona.

ZORAN LILIĆ:

Ta cifra je u redu - to bi bilo oko hiljadu dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Za septembar smo povećali 10% - znači, sada je preko pet miliona mjesečno, znači, za septembar treba da bude oko pet miliona - tu je i 30. i 40. centar.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo računali da su njihove bruto plate otprilike 20% platnog fonda Vojske Jugoslavije. Ali, mnogo je važniji princip - kako to uraditi?

MOMIR BULATOVIĆ:

Princip je jednostavan: ukida se 30. kadrovski centar. Mi smo ga onda formirali da bismo pomogli borbu srpskog naroda u bivšoj Bosni i Hercegovini. Sada kada politički cijenimo da ta borba ne može da doprinese nego samo da šteti ostvarivanju političkih ciljeva, mi ne možemo uraditi drugo nego da ukinemo 30. kadrovski centar. To ukidanje proizvodi posljedice. Ne analiziramo sada ove posledice na vojnom planu, nego na socijalnom planu i planu materijalno-finansijskih izdataka. Mi možemo da kažemo: da se iznadje mogućnost da se obezbjedi socijalna sigurnost

i stabilnost tim porodicama.

ZORAN LILIĆ:

Momo, tom logikom bi oni koji su otišli kroz 30. kadrovski centar trebalo da ostanu bez ovih prinaldležnosti, a to nije ni 100-ak hiljada.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je bilo formirano kao naznaka za sva ova materijalna, socijalna i druga primanja. To je zbog finansiranja ljudi, da imaju svoju platu i da imaju svoje socijalno osiguranje, penzijski staž itd. - da ne budu oštećeni zbog toga što su tamo.

Drugo bi bilo da smo mi odavde slali oficire tamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da, sli smo sve te ljude podveli pod 30. kadrovski centar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jesmo podveli, jer nemaš drugi način da platiš.

Prema tome, to treba da se vodi kao obezbedjenje socijalne pomoći - samo da vidimo u kom iznosu, i svima isto. Socijalno ćemo da im pomažemo po istom kriterijumu - svi su ljudi, nije bitno ko je vojnik, ko je general, svi imaju neki egzistencijalni minimum i imaju porodicu; da im pomognemo koliko možemo.

Najveća je moralna tragedija - tri godine svih ovih 11 miliona ljudi u SRJ skinulo je "košulju s ledja". Nema, zaista, u svetu primera da je neki narod toliku solidarnost pokazao sa svojim delom izvan granica! Posle svega toga, ispade da smo mi njima nešto dužni!?

MOMIR BULATOVIĆ:

I još - da nas napadnu!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Još ti je Mladić rekao "da ti otme ako ne daš!?" Nemojte, ljudi, više o tome da razgovaramo - na šta to liči? Dušan si mu što nisi prihvatio da ovu zemlju uvučeš u rat, zbog

toga što je njima "malo pola Bosne i Hercegovine, jer treba da dobiju više od pola Bosne i Hercegovine"! To je moralno do te mere izvitopereno, da ja, zaista, ne znam gde su granice?

Prvo su tražili da udjemo u rat, a onda su odbili da nam pomognu da skinemo sankcije, nego da nam zavedu i triće sankcije - da udjemo u rat, zbog toga što im je malo pola Bosne i Hercegovine, i što računaju da će da dobiju možda još jedan posto teritorije!? Takvu bezobzirnost, takvu bezobzirnú sebičnost, ja ni kod koga nisam video! Posle toliko laganja i svega toga, ja se čudim stvarno da na oči neko može da ti izadje. Ispada kao da su oni nas pomagali tri godine, a ne mi njih!

MOMIR BULATOVIĆ:

Stalno pričaju da ratuju umjesto nas!

Mi očigledno ne možemo da dodjemo sredstva porodicama, za to nema nikakvog osnova; čak ne . . . da li neko ima porodicu ili nema porodicu? Prvo, penzije nismo ukinuli, jer su one stečena prava.

Tražim formalni modalitet: znači, ukida se 30. centar. Svi koji su do sada bili u 30. kadrovskom centru, do eventualnog rasporeda na novu dužnost, primaju prosječni lični dohodak iz prethodnog mjeseca. To može da bude naša odluka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Primaju socijalnu pomoć u iznosu našeg prosečnog ličnog dohotka. Primaju pomoć radi zaštite egzistencije porodica i njihove egzistencije, u iznosu od prosečnog ličnog dohotka - to je tih 200 dinara?

ZORAN LILIĆ:

to je 203 dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Ko će dati socijalnu pomoć? Ne može se pravno-formalno da tako zoveš.

Može ovako kako Momo kaže - dajemo 200 dinara, ali da se ne zove socijalna pomoć, jer onda se može isplatiti. Ni Vojska ni mi ne isplaćujemo bilo kakvu socijalnu pomoć.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ako je plata, znači, onda se njemu ne prekida radni odnos, nego idu doprinosi i porezi i sve što se plaća.

RADOJE KONTIĆ:

Ti doprinosi idu našim fondovima, to ostaje kod nas. Nije jednostavna odluka - tih pet hiljada ljudi drži tu vojsku. Kada ostane bez ičega - nije čudo što smo svi suviše frustrirani tom odlukom. Kada izgube teritorije, videće onda, ali biće kasno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Najgora je stvar što posle ovaj neće hteti više ni da pregovara s njima, neće da kaže: daj pola-pola, nego ono što uzme neće nikad da vrati, niti će iko iz sveta da kaže: "vrati", neće se niko ni osvrnuti na to.

MOMIR BULATOVIĆ:

Sami su afirmisali princip sile i to će im se vratiti kao bumerang.

RADOJE KONTIĆ:

Ja imam utisak da oni misle da se mi šalimo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znaju da se ne šalimo. Ovo što obmanjuju građane da je neki dogovor, to je još veća krivica, da se tako građanima govori.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, da li bi sada bili novi značajni argumenti za te političare. Oni su sada to sagledali, videli šta znači.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, argumentovao si Mladiću!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, njemu, ali i ovima. Politička izolacija su videli šta znači. Drugo, vide sada šta znači materijalna, jer oni se do sada time nisu ni bavili, to i ne znaju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znaju, ali znamo mi!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možda će oni biti srećni da dovedu oficire SDS, neke konobare itd.

Moraju se urazumiti. Surove činjenice njih moraju malo otrezniti. Oni su do sada živeli u iluzijama, nisu ništa brinuli, sve su dobijali i - bogatili se. Da vide sada šta će, jer ovako ćemo ih plašim se gurnuti u "zagrljaj" nekoga ko nam ne misli dobro.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prvo - ne misle nam oni dobro!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To ja znam, ali sada će još i da dobiju neko opravdanje za to. Ako može ikako, ja vas molim, ako Vi ne možete, da gospodin predsednik Bulatović i još neko, da porazgovaramo i da vidimo šta se još može učiniti?

Znam surovu logiku rata. Svet je "zaigrao" na njih, u smislu da ih iskoristi za ostvarenje svojih ciljeva. Vidite da nisu daleko od toga da ih i angažuju za to. Ako ih angažuju, mi ćemo imati neverovatne komplikacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Misliš da će nas napasti?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne mislim da će nas napadnu. Mislim sledeće: ako

buđu gubili teritorije, ako buđu došli svi u očajničke položaje, doći će neko u prostor, primera radi, Sandžaka, ili bilo koji prostor.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Do toga ne sme da dodje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne sme, gospodine predsedniče, ali onda mi moramo...

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Za to smo odgovorni mi, Momo, a ti prvi! Ti si čak povukao onaj bataljon iz specijalnog korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nisam ga povukao, upravo zbog razvoja događaja.

Šta se može desiti: doći će neka budala, masakri-
raće ili ubiti desetak Muslimana - eto vam problema; naelektri-
sana će biti situacija.

Drugo, moram da vam kažem - vi znate da smo na
zadnjoj sednici doneli odluku da povećamo mere borbene gotovosti -
ja trošim onih 35 miliona kojih nemam. Sada bi trebalo da
idem još na povećanje borbene gotovosti, po merama razvoja situa-
cije. Znači, automatski, trošim nešto što nemam. Gospodin minis-
tar Bulatović će izneti stanje finansiranja Vojske - dolazimo u
izuzetno tešku situaciju. S jedne strane, treba da povećamo bor-
benu gotovost, prema razvoju događaja, a para nema. Onda imamo
disproporciju potreba i mogućnosti.

Ako njima Muslimani dodju na Kalinovačku visoravan,
a oni mogu da dodju, sjure se u Foču i eto ih kod Goražda. Onda
planiraju ofanzivu prema Čajniču. Dodju li u Čajniče, nema teo-
rije da Muslimani u Sandžaku ne dignu glavu! Gospodin predsednik
zna, kada je onaj Kornjača ušao sa par njih, i Dačo, u Pljevlja
kakvi su bili problemi: napravili su "dar-mar", digli su narod
i samo zahvaljujući brznoj političkoj aktivnosti to je smireno.
Ako ih svet tako gura, a može da ih zloupotrebi, eto ratne opas-
nosti za ovaj prostor!

Zato vas molim da nešto preduzmemo s ciljem da to sprečimo. Jer, ta surova logika rata je takva; na žalost, to sam doživio već tri puta!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na žalost, vidim da nas Mladić nije shvatio ozbiljno, čim je on nastavio sa ponavljanjem potpuno istih rečenica i zateva.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, on nije preduzeo ništa da promeni stanje; Muslimani napadaju; ako se povuče, stanovništvo ostaje nezaštićeno, a ako se brani - nema s čim da se brani; onda je ta surova logika rata takva! Oni nisu našli nikakvu zamenu, niti obezbedili sredstva da pomognu tu Vojsku; egzistiraju tako što su se zabili u jazbine i ko zna šta čekaju?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jeste, obmanjuju narod da imaju da ratuju još pet godina, da nema nikakvih problema! Nikom tamo nisu rekli istinu, kao što smo mi njima rekli!

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni ne mogu da prebace artiljerijsko naoružanje s tačke na tačku, jer nemaju goriva.

MOMČILO PERIŠIĆ:

I to će pasti Muslimanima u ruke i onda Muslimani s tim na "krilima" idu dalje, i evo ih na - granici! Ja se toga plašim, zato i govorim ovako.

ZORAN LILIĆ:

To pokazuje svu bismisao njihovog ponašanja. Oni su izgubili svaku mogućnost da racionalno misle, a mi pokušavamo da nadujemo rešenje kako da ih dalje pomažemo da ne misle!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja nisam za to da mi ponavljamo ono što smo sto

puta raspravljali - i na onom Vojnom savetu u Generalštabu, i u Dobanovcima s njima i stotinu puta. Ako ćemo istu priču da okrećemo, pravo da vam kažem - ja nisam za to!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, onda, gospodine predsedniče, moramo biti spremni na nešto što je surova realnost i jedna od mogućnosti. Bio bih pun sreće, kao i vi, da se ne desi ništa. Ali, na žalost, to se približava i to višestruko multiplicira inače složenu situaciju.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nama juče 210 radnika željezare "Nikšić" nije htjelo da udje u pogone, zbog one šestorice Muslimana koji su vraćeni na posao odlukom generalnog direktora. 210 Crnogoraca i Srba misli da će ih ugroziti 6 Muslimana! To je ludilo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je onda rasizam!

MOMIR BULATOVIĆ:

Rasizam! Smirili smo to, razgovarali smo - šta, ako su sada na redu Muslimani, sutra će biti Pivljani, prekosutra ćelavi ljudi!? Ludilo je ušlo u ljude!

ZORAN LILIĆ:

Momo, sada sam bio u Novom Pazaru. Oni rade zajedno. Muslimani traže da mi odavde intervenišemo da se suzbije ona trgovina tamo koja ne ide kroz kanale države.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pazi, to su Muslimani koji su rođeni tu, stipendisti željezare, očevi im radili u željezari - oni nemaju veze ni sa kakvim Muslimanima. Sada je došao djavo - neće da ih prime tamo! Kolo vode "radikali" i "narodnjaci", koji pričaju da će im ovi poklati djecu. Sutra neka iz Čajniča ili Goražda predje 500 žena, djece i staraca u Pljevlja i da krenu u muslimanske kuće i da ih istjeruju odatle - koja će to naša policija rešiti?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Boga mi, to neće moći! Mi to ne smemo da dozvolimo
- mi nismo fašisti!

MOMIR BULATOVIĆ:

Naravno da neće moći, nego će nas oni gurnuti u
sukob; to je najveća opasnost. Ja se slažem da to treba držati
za sebe, ali treba da vidimo da li je išta od ovoga svega ušlo
u glavu tih ljudi?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije očigledno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Najgori su ti domaći - kako njih obuzdati. Uzmite
tih 6 Muslimana u nekoj zategnutijoj situaciji; oni ih ne likvi-
diraju, odnosno naši ovde ljudi. Vi ste pričali o Sandžaku: Srbi
došli i traže - ono što ste rekli - da sene uzme ovo, ono, svako
ostaje tu itd. Oni sada traže neku zaštitu. Nadvladalo je jedno
kolektivno ludilo kod pojedinaca, koje može da se izrodi u svašta!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zato - mora da stane rat! Sve su to argumenti da
stane rat, a ne da se rat pomaže!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da mi odlučujemo, gospodine predsedniče, da stane
rat - mi bismo rat zaustavili. Pošto ne odlučujemo, oni su sada
subjekat na koji nemamo uticaja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sav naš uticaj mora da bude da rat stane! Slanje
municije nije uticaj da rat stane

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni mogu biti generatori po meri gubljenja prostora,
da ovaj faktor ovde koji ne misli kao mi potencira nemir. Ja se
toga plašim!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka potencira - pa ćemo se suočiti s tim. A nećemo podsticati rat! Nećemo podsticati rat, zbog mira ovde! Mi hoćemo mir i tamo i ovde!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni se vade na to da neće Muslimani mir.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji Muslimani neće mir - zar Muslimani nisu prihvatili Mirovni plan!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni su prihvatili, ali Vi ste dobro rekli: oni će svakako ratovati, a sve prihvatati! Šteta je što Srbi nisu prihvatili takvu logiku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta im možemo, kada smo im sve to objasnili? Da su Srbi prvi prihvatili Plan, nikad ga Muslimani ne bi prihvatili! Sada bismo imali skinute sankcije, jer su Srbi prihvatili Plan, ne bi bilo blokade, ne bi bilo izolacije, i sve bi bilo u redu! Neće, jer smatraju da oni imaju svu pamet pod ovom "kapom nebeskom" i imaju pravo da odluče o celokupnom srpskom narodu koji predstavlja njihove taoce! To pravo nemaju!

Ovih 11 miliona stanovnika ovde mora da se zaštititi od tih suludih zločinaca! Neka su sto puta Srbi!

Ja stvarno ne znam da li mi treba da vodimo ovakve rasprave? Ja sam smatrao da smo mi neku politiku utvrdili, neke odluke doneli. Hoćemo li na svakom Savetu da čujemo pitanje od generala Perišića: "koliko ćemo da im pošaljemo, hoćemo li nešto da im pošaljemo?" Dajte da jednom to raščistimo. Ako Vojska misli da treba da se podstiče rat u Bosni, dajte da to raščistimo!?

MOMIR BULATOVIĆ:

Zorane, ja mislim da je ovo zaključak naše rasprave. Slažem se sa tim.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo ove zaključke imali prošle nedelje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja se izvinjavam što sam vas ja možda opteretio nekim suvišnim temama i dilemama.

Ovo što je sada iznio Slobodan jedina je logika. Na žalost, cijenu ćemo da platimo.

ZORAN LILIĆ:

Oni imaju rešenje, mi nemamo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, imamo mi rešenje. Jer, ako mi budemo čvrsto na poziciji da mora da bude mir, ovde će da bude mir - mi smo odlučujući faktor! O tome se radi - mi smo centralni odlučujući faktor na ovim prostorima! Ako se odavde ne podstiče rat, neće biti rata!

Ja pristajem da se izložim svim rizicima da se bi-jemo za mir! A, smatram da je rat apsolutna katastrofa za ovaj narod! To nije laka konfrontacija. Nije laka ni na srcu, što se kaže. Ali, molim vas, imamo li pravo da zbog nekih suludih ambicija ugrožavamo milione dece - da li će pola ili jedan posto još da dobiju!? Ceo svet je priznao Republiku Srpsku na pola teritorije, na prostoru gde nikad nije bila srpska država u istoriji! To je dve Crne Gore! Kažu - "Malo je, svih vas 11 miliona treba da krenete da ginete, treće sankcije da vam uvedu i sve drugo, jer mi cenimo da je malo, treba nam još 1,5 odsto!" I to posle tri godine krvavih odricanja! Nama bolesnici u bolnicama jedu hleb i šerbe!

U čije ime mi to treba da donesemo odluke - u ime tih bolesnika što jedu hleb i šerbe!? Zato što ima tri luda generala i tri luda političara koji misle da se sve rešava granatama!?

ZORAN LILIĆ:

Mislim da smo ovu temu zaključili prošli put u Dobanovcima i prošli put na Vrhovnom savetu, odlukama Savezne

vlade i odlukama svih nas. Ja nemam razloga da menjam svoje mišljenje, niti njima može da se pomogne na ovaj način.

Idemo sada na

FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE.

Moram da kažem da podaci koje ste dali pre pet dana i ovi od pre dva dana nisu isti?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja vam se izvinjavam, ja sam obećao da primim ruskog ambasadora najdalje do 7 sati, a sada je pola devet. Da li mogu da mu kažem da dodje tu, neka tamo sedi, pa da kada dodje sa njim razgovaram? (Odobrovanje).

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja ne znam koja je odluka za plate?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ukida se 30. kadrovski centar. Svi koji su primali plate po tom osnovu, primaju nadoknadu u iznosu od prosječnog ličnog dohotka.

ZORAN LILIĆ:

To je predlog još od prošlog Vrhovnog saveta. Mora da se kaže koji je modus? To je ovo što Moma kaže. Prošli put smo rekli na Savetu ovo što Moma sad kaže - nismo ga stenografiali i pisali - da se daje mogućnost da general Perišić razgovara tamo, a ako ne - sledi ovakav zaključak. Zato sam i rekao da nema svrhe da više raspravljamo. Znači, da se ovako isplati.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da pokušamo još malo da razmislimo. Ja sam sklon da potražimo ovakvo rešenje:

1. Ukida se 30. kadrovski centar. Onima koji su ostvarivali svoja prava kroz 30. kadrovski centar određuje se

nadoknada u iznosu prosečnog ličnog dohotka.

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo ovako da zaključimo:

Ukida se 30. kadrovski centar, bez ikakvog poziva vraćanja, a da svim pripadnicima tog 30. centra pripada nadoknada u iznosu od prosečnog ličnog dohotka?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam mislio da zbog pomoći porodicama, zbog obezbedjenja egzistencije, bude obezbedjena pomoć u iznosu od prosečne plate u SRJ.

RADOJE KONTIĆ:

Drugo, ko to onda može da da?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ide iz predviđenih sredstava vojnog budžeta.

RADOJE KONTIĆ:

Nije problem izvor, ali kako?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na isti način na koji je i do sada to davao.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je isti metod, samo umanjeno.

PAVLE BULATOVIĆ:

I ne prekida se radni odnos.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ukida se firma, ali ne ostajem ja bez posla. Dok mi se ne nadje pravi posao - primam nadoknadu.

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo da završimo sa ovim definitivno?

RADOJE KONTIĆ:

Može je tu neka zakonska formulacija - ne znam kako je taj 30. centar formiran?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ama, znači samo platu i socijalno!

RADOJE KONTIĆ:

Onda prima određenu vrstu nadoknade po zakonu.

ZORAN LILIĆ:

Pavle, izvoli oko finansiranja Vojske!

PAVLE BULATOVIĆ:

Gospodo predsjednici, vi ste toliko puta raspravljali oko finansiranja Vojske, tako da ja nemam tu da kažem ništa novo i nešto što vama nije nepoznato.

Do današnjeg dana, od odobrenog budžeta za Vojsku za tekuću godinu, do sada je realizovano 856.500 miliona - to je 67,7%, a do kraja godine, od planiranih sredstava ostalo je 407,5 miliona.

Takodje, znate da su svi najurgentniji problemi vezani za isplatu plata i penzija.

Pojavljuje se određeni problem u nivou i odnosima plata. Upoređivanjem plata, pretpostavimo, visoke spreme - što znači, oficira u Vojski Jugoslavije i visoke spreme u saveznoj administraciji, za jul mjesec ili avgust, kada su bili zamrznuti lični dohoci, prosječna plata - ali govorim o osnovnoj plati, bez vojnog dodatka i bez minulog rada - u Vojski Jugoslavije bila je 227 dinara, a visoke spreme u saveznoj administraciji 285 dinara

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koja je visoka sprema u Vojski?

PAVLE BULATOVIĆ:

Oficiri.

RADOJE KONTIĆ:

To nijesu dobra upoređivanja.

03458081

PAVLE BULATOVIĆ:

To su jedino, uslovno da kažem, uporedivi nivoi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pusti sve to, šta ti hoćeš da nam predložiš?

PAVLE BULATOVIĆ:

Na ovaj način, koeficijent uskladjenosti plata je ispod zakonskog minimuma, koji je - tri. Na ovaj način je koeficijent uskladjenosti 2,8, dakle, niži od zakonskog minimuma. Na takav način se pojavljuje deficit od 48 miliona, odnosno 12 miliona mjesečno za poslednja četiri mjeseca.

Savezna vlada je donjela odluku, i uz vašu saglasnost, da se osnovica poveća na 90 dinara - to je više 10%. To znači da bi za plate i penzije do kraja godine za ova četiri mjeseca bilo potrebno 191 milion, što čini skoro 47% preostalog dijela budžeta, znači, skoro polovina preostalog dijela budžeta ide na plate i penzije.

Generalštab je ponudio jednu varijantu koja je dosta radikalna, u smislu ispravljanja ovog pada ispod zakonskog minimuma i praćenja ovog povećanja koje je odobrila Savezna vlada - povećanje osnovice na 90 dinara. U toj varijanti, desilo bi se sledeće: da je neophodno 48 dodatnih miliona za plate i penzije, plus postojećih 44 miliona. Generalštab predlaže da se onih 36 miliona, koje ste naložili da se isplate iz budžeta, iskoristi za podmirenje tog nivoa plata i zarada i da se dodatnih 12 miliona obezbjedi previrmanisanjem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim te, koliko bi se povećale plate u Vojsci?

PAVLE BULATOVIĆ:

Na ovaj način plate bi se povećale za nekih 33%

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne dolazi u obzir - odmah možeš da udariš "krst" na Ekonomski program! Odakle, uopšte, ideja - kada smo rekli da se 10% povećavaju plate - da se traži 33% Na bazi čega se traži?

RADOJE KONTIĆ:

Pavle, ne razumem ovo što ste napisali ovdje: potpukovnik ima platu - o primanjima govorim, i ministar kod mene radi 24 sata - koliko i savezni ministar za septembar. "Potpukovnik 446 dinara", kao i savezni ministar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je potpuno pogrešan prilaz - "koeficijent usklađenosti" - šta to, ljudi, govorite!? Ne razumem da mi možemo na taj način da razgovaramo!?

Ljudi, politički je neodrživo povećanje od 10%, pa da imaš ne znam koliko para!" Neću, uopšte, da gledam iznose. Ne verujem nijednoj cifri - nijednom nisam bio na sastanku da nisam dobio druge cifre!?

PAVLE BULATOVIĆ:

Generalštab insistira na tome da je loš standard oficira i da se boji da to ima posledica po borbenu gotovost jedinica, da je tokom 1993. i 1994. godine Vojsku Jugoslavije napustilo blizu 3.500 ljudi - od toga samo 49 pilota! Objašnjenje je da su niske plate i nemogućnost rešavanja stambenog pitanja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Gospodo ili druguvi - ne znam ko je ovde gospodin, a ko drug, ali to nije bitno - plate su u odnosu na primanja građana Jugoslavije, a ne u odnosu na primanja građana - Nemačke! Pre dve nedelje sam bio u Vranju. Jedno od najboljih preduzeća u Jugoslaviji je "Simpo", Vranje. Prosečna plata u "Simpu" je niža od plate u Vojsci Jugoslavije. Oni su imali ove godine izvoz od 110 miliona dolara!

RADOJE KONTIĆ:

Moramo se vratiti na ovo što je Sloba rekao - na Program. Zarade u mjesecu avgustu su dostigle 30 posto neto zarade društvenog proizvoda, a "crvena crta" je 18 do 19%. Apolutno, ne smijemo dozvoliti dalje povećanje zarada! Inače, biće krah Programa!

03458083

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi u Srbiji nećemo povećati. Mi nemamo pare da povećamo plate državnim službenicima.

RADOJE KONTIĆ:

To je 30% neto zarade, a imaju primanja: regres, topli obrok, markice, to je još jedna trećina. To je 60% društvenog proizvoda koji ide na ličnu potrošnju! To je toliko da se ruši Program!

Ako bude išlo povećanje po 10% narednih nekoliko meseci, kunem vam se da ćemo krajem godine imati ponovo hiperinflaciju!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je potpuno jasno!

Ne razumem, uopšte? Mi smo se dogovorili kada smo bili zajedno da se, ipak, Vojsci povećaju plate, da napravimo izuzetak, 10%.

MOMIR BULATOVIĆ:

Rajo je to povećao svima, ne samo Vojsci, ali - dobro.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko ima potpukovnik ima platu?

ZORAN LILIĆ:

Sa 10% povećanja ima 410,03 dinara!

RADOJE KONTIĆ:

Tačno koliko i moj ministar - 450.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko ima pukovnik?

RADOJE KONTIĆ:

Pukovnik ima 520 dinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pukovnik ima platu kao i ja što imam! Ali, "to je malo i treba da ima više!?" Ja imam 560 dinara platu. Predlažem da je priložim u budžet, ali ne mogu da prihvatim povećanje plate!

PAVLE BULATOVIĆ:

Sada je plata pukovnika, po osnovici od 90 dinara, 485,04 dinara.

ZORAN LILIĆ:

Oni traže 587,9 dinara!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da utvrdimo da svaki pukovnik u Vojsci ima platu kao predsednik Republike, da to bude pravilo i da to objavimo! Nemam ništa protiv - ja se slažem.

Najpametnija odluka koju smo doneli pre nekoliko meseci je - zamrzavanje plata! Inače, bio bi haos.

ZORAN LILIĆ:

To sada treba ponovo da uradimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Radi uporedjenja, u MUP-u Srbije, osnovna plata sa visokom stručnom spremom - da to poredimo sa pukovnikom - je 420 dinara, plus jedna trećina na opasnost po život, znači, 570 dinara mu je plata! Plata više školske spreme je 435, srednje 345. To su najsvežiji podaci.

RADOJE KONTIĆ:

A, zašto to ne porediš, na primer, sa predsednikom Vlade SRJ?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja se upoređujem sa sličnim strukturama.

RADOJE KONTIĆ:

Ja nisam "slična struktura?"

ZORAN LILIĆ:

Po onome što oni predlažu, mi bismo bili u činu pukovnika - Raja i ja!? Ministar bi bio u rangu - majora!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To što mi predlažemo je manje nego što je stanje u MUP-u Srbije. Meni ljudi konstantno idu u MUP.

RADOJE KONTIĆ:

Ali, postoji zaključak: plate se moraju smanjivati, a ne povećavati! Cijene su u jednoj sedmici porasle za 1,2 posto! To je već velika inflacija, a ako se tako nastavi, to je mesečno 10%. To bi bila katastrofa! Ovde nije pitanje ravnati se prema višem nivou, nego kako viši nivo spustiti da to bude prema mogućnostima? Mislinda smo mi sa zaradama tu malo preterali. Ja moram da priznam - zarade su zaista niske, ali naš društveni proizvod od 10 milijardi ne dozvoljava veće zarade od ovih!

Drugo, mi stalno gubimo iz vida da, pored ovih zarada koje računamo, svi ljudi još imaju topli obrok od 50 dinara, a kod nekih je i 100 dinara, zatim, tu je markica za prevoz, regres - to su naša primanja! Nije tačno da bilo ko u ovoj zemlji prima 100 dinara, prima 200 dinara!

ZORAN LILIĆ:

Naš Program to ne bi sve mogao da izdrži!

RADOJE KONTIĆ:

Mi smo došli do 30% učešća ličnih dohodaka u društvenom proizvodu - to je katastrofa za Program! Moramo smanjivati, a ne povećavati - tu nema druge!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, ja imam podatke: direktor u "Prvom partizanu" ima platu 1.400 dinara platu, zamenik direktora 1.000 dinara?

RADOJE KONTIĆ:

Ako ih je zaradio - sretno mu bilo! Ali, mi koji radimo van privrede, mi to ne možemo - mi delimo što oni zarade.

ZORAN LILIĆ:

Nema nijednog direktora koji je u nekom većem sistemu da ima ispod 1.500 dinara, ali oni imaju tu privilegiju da mogu da zarade.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Mi bi trebalo jedino da vidimo ovaj vojni dodatak - da li je on za uporedbu sa ostalim primanjima, odnosno da li i on ulazi u ukupnu uporedbu?

ZORAN LILIĆ:

Onda meni i Raji treba da date dodatak, jer i mi radimo po ceo dan; to isto treba i za Momira i za mnoge druge!

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Gospodine predsedniče, ja sam zadovoljan i sa tim. Ali, radi se o drugim stvarima: ovaj radi svaki dan sa eksplozivom i drugim opasnim stvarima.

ZORAN LILIĆ:

Pa, i on radi sa "eksplozivom" - ceo dan!

ZORAN LILIĆ:

To nije problem; niko ovde ne smatra da Vojska ima mnogo i da ne treba još više dati. Ali, tu ima jedan jedini problem - odakle pare!?

Rajo, da li mi možemo da utičemo na Narodnu banku Jugoslavije?

RADOJE KONTIĆ:

Ja sam molio i kumio Avrama - on na svaki mogući način pokušava da poveća plate u Narodnoj banci!

ZORAN LILIĆ:

Da Vojska ima ona sredstva koja je uštedela za prvih 7 meseci, o ovome ne bi razgovarali - mogli bismo jednokratno da nadoknadimo tu razliku! Mi smo u junu mesecu oštetili Vojsku

sa onim koeficijentom! Ali, ta sredstva nisu potrošena. Oni zovu Avramovića, jer i njima odgovara da ih Avramović hvali i kaže: oni su lepo to uštedeli. Ja kažem: "može li to da se dobije", a on kaže: "ne može!"

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas, moji ljudi gledaju televiziju gde se kaže - "rast proizvodnje", gledaju koliko druge strukture imaju.

RADOJE KONTIĆ:

Nema, na žalost, rasta proizvodnje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pa, što lažemo narod!?

RADOJE KONTIĆ:

Ne lažemo narod, nego govorimo o uporednom periodu. Mi još uvijek nemamo dostignuti prošlogodišnji nivo društvenog proizvoda.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja Vrhovnom savjetu moram da odgovaram za stanje u Vojsci. Kako ću ja da odgovaram za stanje u Vojsci na ovakav način?

ZORAN LILIĆ:

Pavle, kolika je bila osnovica u januaru?

PAVLE BULATOVIĆ:

24 dinara.

ZORAN LILIĆ:

Sada je 90 dinara - to je četiri puta, a troškovi nisu porasli ni za jedan put. Prema tome, tu nema razgovora

RADOJE KONTIĆ:

Za prvih osam mjeseci ove godine mi nijesmo dostigli nivo društvenog proizvoda za prvih osam mjeseci prošle godine.

Znači, manje imamo da dijelimo u prvih osam mjeseci ove godine, nego u istom periodu prošle godine - još uvek za 0,5%.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas da realno sagledamo stanje. Ja nemam mogućnost da pravim pare! U takvoj situaciji smo da mi je odliv ljudi sve veći, a borbena gotovost treba da bude sve veća, a sredstva su sve manja!?

PAVLE BULATOVIĆ:

Društveni proizvod po glavi stanovnika je 1.000 dolara. Uzmite da kroz moju tromjesečnu platu "pojedom" društveni proizvod po glavi stanovnika - godišnje! Ako mi je plata 500 dinara, znači, imam 1.500 maraka za tri mjeseca, a godišnji društveni proizvod je 1.000 dolara.

RADOJE KONTIĆ:

Ne, prosječna plata za 8 mjeseci je 122 dinara. To je prava računica. To je oko 17% društvenog proizvoda. Ako uzmeš samo avgust, kada je prosjek 203 dinara, to je 30% za avgust. Ako se tako nastavi do kraja godine, onda ćemo stići do 24, 25% i - Program pada! To je ta nesreća u ovom trenutku.

ZORAN LILIĆ:

Molim vas, trebalo bi da zaključimo.

Predlažem da zaključimo ovako:

Usvaja se povećanje plata za 10% za septembar, jer su to realne ekonomske mogućnosti u sadašnjoj etapi ostvarivanja Programa ekonomskog oporavka. Informaciju i sve druge predloge o platama u Vojski Jugoslavije dati Saveznoj vladi na razmatranje, koja će za sledeću sednicu Vrhovnog saveta odbrane pripremiti mišljenje i predlog.

Da li se sa ovakvim zaključkom slažete? (Odobranje).
Zaključujem sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

(Sednica završena u 21,15 sati).